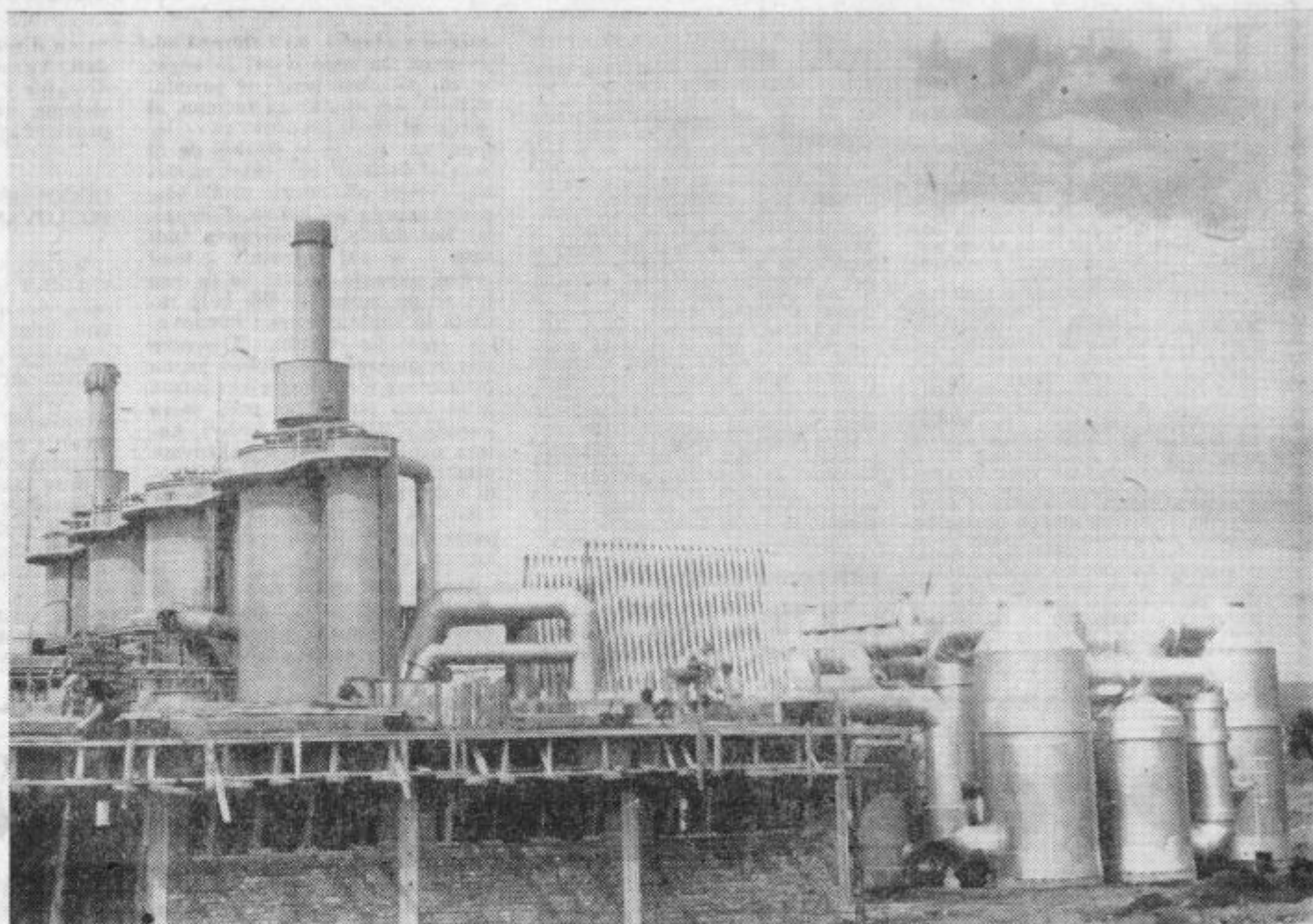

**CELJSKI
TEDNIK**

BLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 25. NOVEMBRA 1966 - LETO XX. ST. 46 - CENA 50 PAR DIN
Gledališka 2 - Telefoni: uredništvo 23-69; oglasi in naročniki 21-27 (21-28)

Ob dnevu Republike bo celjska cinkarna k vsem drugim delovnim zmagam dodala tudi svoj delež: obratovati bo začel drugi del nove žveplene kisline, takoimenovana cinkova linija.

Nova žveplena kislina, ki bo skupaj dajala 120.000 ton žveplene kisline, je že od začetka gradnje vzbujala pozornost Celjanov in ko je pred tremi meseci začela obratovati pirnitna linija, so bili cinkarjarji in z njimi vsi drugi občani zelo ponosni.

Prvi del naprave, kjer pridobivajo žveplene pline za proizvodnjo kisline s praženjem pirita, je v treh mesecih pokazal lepe uspehe, a ti se bodo zdaj še povečali, ko bo začel delovati še drugi del.

Tehnološki postopek cinkove linije je kombinacija najbolj sodobnih naprav, ki so se uveljavile v Belgiji in Zahodni Nemčiji. Dvostopno praženje je s temi napravami odpravljeno, a tudi novo enostopno praženje je do zadnje mere avtomatizirano. Tako je cinkarni uspelo, da je z novo napravo odpravila tudi okoli 140 najtežjih delovnih mest v stari pražarni. Zdajšnja pražarna je bila sicer deloma modernizirana leta 1959 in ta del bo deloval tudi v prihodnje, medtem ko bo sedanja aglomeracija povsem odpravljena.

Nova delovna zmaga, ki jo bo cinkarna dosegla z začetkom delovanja moderniziranega praženja in pridobivanja žveplene kisline v novem obratu, je torej več kot samo povečanje in moderniziranje proizvodnje, to je hkrati skrb za boljše delovne pogoje delovnega človeka, ki se je v zdajšnji pražarni dušil ob žvepljenih plinih. Ti bodo zdaj povsem zajeti, saj bo najvišji dimnik v cinkarni ugasnil in Celjani se ne bodo več pritoževali zaradi dima iz Cinkarne. Komplicirane naprave bodo zajele vse uporabne snovi in jih spreminjale v proizvode.

Hkrati z začetkom delovanja drugega dela nove naprave za pridobivanje žveplene kisline bo v teh dneh začela delovati naprava za rektifikacijo cinka in pridobivanje kadmija. Delovanje te naprave je urejeno po poljskem sistemu, kar zagotavlja kvaliteto, kajti Poljaki so na tem področju dosegli svetovni sloves. Najbolj pomerabno pri tej napravi je vsekakor pridobivanje kadmija, ki je doslej ostal neizkoriščen v cinku, a z izločanjem kadmija iz cinka bo cinkarna letno pridobila okoli 100 ton kadmija, ki dosega na svetovnem tržišču zelo ugodne cene.

Delovni uspeh cinkarne je najlepši poklon kolektiva Republikli in zato smo nanj vsi ponosni.

Na fotografiji: del nove naprave za pridobivanje žveplene kisline v zadnji fazi izgradnje.

VSEM NAROČNIKOM,
BRALCEM IN SODELAV-
CEM ISKRENE CESTIT-
KE K PRAZNIKU REPUB-
LIKE.

UREDNIŠTVO IN
UPRAVA CT IN
RADIA CELJE

PROSLAVA V CELJU

V počastitev praznika republike prireja občinski odbor SZDL v Celju proslavo, ki bo v soboto, 26. tega meseca v dvorani Slovenskega ljudskega gledališča. Na proslavi bodo sodelovali — moški komorni zbor, mešani zbor ZPD »France Prešeren« ter instrumentalni in vokalni solisti.

VREME

Padavine pričakujemo od 24. do 26., 29. novembra ter 3. in 4. decembra. Sneg deloma do nižin. Vmes izboljšanje vremena.

Obvestilo vsem naročnikom in bralcem

DANASNJA STEVILKA CELJSKEGA TEDNIKA JE IZSLEA V POVEČANEM OBSEGU — NA DVAJSETIH STRANEH. PRIHODNJI TEDEN ČASOPIS ZARADI PRAZNOVANJA DNEVA REPUBLIKE NE BO IZSEL. VSE CENJENE NAROČNIKE IN BRALCE PROSIMO, DA TO Z RAZUMEVANJEM UPOSTEVAJO.

Zina Kamenšek

jim otrokom vcepljali edino modrost življenja: pravico in poštenost, so jo poslali v šole v Ljubljano. Tega je že nekaj več kot šestdeset let. Zina je namreč praznovala letos osemdesetletnico rojstva. V krogu svoje družine, sinov, snah in vnukov. Kot mi je zet Bogo zupaal, zbranih je bilo okrog trideset ljudi, vsi razen njenih ljubljencev, dveh padlih sinov Petra in Marka.

»Vsi smo se veselili praznovanja, vendar je njo ravno praznovanje najbolj izmučilo,« je dejala hčerka.

»Bila je vesela, razpoložena, toda sedaj se ne počuti najboljše,« je dodal zet Bogo.

»Poleg tega pa, da vam odkrito povem, naša mama nerada sprejema novinarje, ker ne želi govoriti o sebi. Ne želi pisanja o sebi. Zato ne zamerite, če ne bo vse tako, kot ste si vi zamislili. Mogoče se vam zdi to nerazumljivo, vendar ona sodi, da sama in njeno življenje ni toliko zanimivo, da bi obremenjevala z njim druge ljudi. Ste za kavico?«

So ljudje, ki s svojo skromnostjo delujejo tuje. To tembolj, ker bi lahko

ravno zaradi svojega življenja NEKAJ in NEKOMU povedali o sebi, o svojem življenju. O tem, kako je rodila 8 otrok in vsem vcepila vero v poštenost, skromnost in pravilnost. Vero, v katero ne sme biti niti en sam trenutek dvoma, pa čeravno boš to privrženost plačal z življenjem. Njena dva sinova, danes jima pravimo heroja, sta to dokazala.

Nekoč je je Zina dejala: »Dolgo sem upala, da bo prihajal na belem konju (sin Peter). Zdaj sta oba, Peter in Marko pokopana v Mariboru. Vse sem jih imela enako rada. Vse enako učila. Danes mi ni žal. Prepričana sem, da sem naredila najboljše, kar sem bila dolžna.«

Hčerka je v sosednjo sobo preko zunanega hodnika zanesla juho. Ceprav je bilo že pozno popoldne, pri njih je to čas kosila.

»Kaj je še vedno tisti tovariš tu?«

»Tu je.«

»Povej mu, da se počutim preslabotno, da bi ga sprejela.«

Ni hotela nikomur, niti sebi priznati, da se je utrudila, da praznuje osemdeseti rojstni dan po vsem, kar je doživela in preživela. Petnajst let se je borila za stanovanje, za prostor, kjer bi v miru preživela jesen svojega življenja. Od

svojih 28 tisoč dinarjev pokojnine in nekaj več kot dvajset tisoč dinarjev, kar dobiva na leto za padla sinova, si je prihranila za televizor. Dan za dnem, čeprav oslabela, gleda v ekran, se navdušuje nad filmi in nejevolji nad poročili o Vietnamu. Pravi, da ne rabi denarja, še tega hrani in ko pridejo vnuki jih obdari.

Letos so ji prišli ob rojstnem dnevu voščiti tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij iz Laškega. Z njimi je preživela nekaj prijetnih trenutkov, zatem pa se je znova umaknila v svojo sobo, k sebi in svojim spominom, ki ji jih motijo pijanci in razgrajči dolgo v noč; spodaj je namreč gostišče.

»Naj spi je kozarec na moje zdravje.«

»Ne smem piti, ker sem šofer.«

»Potem mu pa zavij steklenico in naj nazdravi doma.«

Peljal sem steklenico domov in nazdravil. Izpraznil sem skoraj pol steklenice na njeno zdravje. Vem, da nisem pil sam.

Nani

Vsi ti procesi seveda ne potekajo brez težav. Odpor zoper spremembe je močan zlasti v predstavnikih birokratizma, ki se je porajal v času centraliziranega etatističnega upravljanja. Mnogo jih je še, ki se ne morejo otresti metod ukazovanja ali se odpovedati privilegijem, ki so si jih ustvarili v času, ko so državni organi razpolagali praktično z vsemi plodovi ljudskega dela. Toda gospodarska in družbena reforma jih bo zanesljivo spravila s svoje poti. V začetku julija letos je CK ostro obsodil delovanje bivšega podpredsednika republike A. Rankovića kot izrazitega eksponenta konzervativne in birokratske smeri v zvezi komunistov. Tudi spodaj je še močno prisotna etatistična mentaliteta, ki se kaže v poskusih samovolje, v odločanju »na svojo pest«, v demagoških nastopih itd. Reforma bo terjala vsekakor veliko naporov, reorganizacija zveze komunistov še veliko načelnih razprav in praktičnih ukrepov, da bomo onemogočili vse tiste močnejše in šibkejše sile, ki skušajo za ceno lastne afirmacije delovati v nasprotni smeri našega razvoja in predvsem ignorirati naš samoupravni sistem. Prepričani smo, da bomo na osnovi dosedanjih sprememb lahko nadaljevali delo in dosegli cilje, ki smo si jih zastavili pred nekaj več kot dvajsetimi leti.

OB DNEVU REPUBLIKE ČESTITAJO SVOJIM OBČANOM IN JIM ŽELIJO VELIKO DELOVNIH USPEHOV

OBČINSKE SKUPŠČINE IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

Celja, Laškega, Mozirja, Slovenskih Konjic, Sentjurja, Šmarja pri Jelšah in Žaleca

PISMA

NOVINAR NAJ BI BIL OBJEKTIVEN!

Napisati hočem odgovor in dopolnitev članka, ki ga je objavila v Celjskem tedniku z dne 18. 11. 1966 novinarka J. Burnik pod naslovom »POMAGAJ SI SAM«, zato, ker uvodoma iznaša nekakšno splošno kritiziranje, kajti po približnih ocenah izvršenih uslug od strani našega podjetja je vsaj 85% opravljenih pravočasno in v zadovoljstvo potrošnika.

Serijski služba v podjetju se trudi čim bolj ugoditi zahtevam potrošnikov, vendar kljub temu včasih vsled objektivnih razlogov to ni mogoče uresničiti. Podjetje namreč zaposluje za servisna popravila zadostno število delavcev, vendar vsled občasnih prekomernih naročil uslug (v poletnih časih okvare na hladilnikih, el. stredilnikih, televizorjev v času zimskih presnosov itd.) kljub prizadevanju ni mogoče izvršiti v željenem času. Vzrok za to je včasih tudi iskati v nekvadratnem materialu, pomanjkanju, da ne govorimo o delovnih pogojih, tu so misljeni delovni prostori. Problematiko in potrebo po delovnih prostorih za obrt v Celju so že večkrat obravnavali v dnevnem časopisu.

Na gornje dopolnilo k omenjenemu članku bi dodal še to, da v kolikor ima novinar namen kritično seznanjati javnost o poslovanju podjetja, naj bi takšen razgovor načel, če se že nahaja v podjetju. Da sem se pa »zapletel« z novinarko, kot

je navedeno v članku, bi dal pa v pojasnilo in presojo sledeče:

Pri razgovoru neke tovaršice z beležnico v rokah in našim delavcem — servisierjem oljnih peči v eni izmed delavnic podjetja »Elektrosignal«, sem pristopil k njima ter na vprašanje »za kaj gre«, izvedel, da je novinarka, ter, da bi rada izvedela nekatere podrobnosti o oljnih pečeh z namenom, da seznanji o tem potrošnike. Med ostalimi vprašanji je bilo tudi vprašanje, kaj meni servisier, katere peči priporoča, oziroma so najboljše za uporabo. Ker pa ima podjetje sklenjene pogodbe za servisno vzdrževanje oljnih peči v garancijski dobi z več proizvajalci, teh izjav nisem dopustil, kar je seveda razumljivo, vendar s pripombo, naj o kvaliteti proizvoda da svoje mnenje potrošnik, oziroma naj taka priporočila daje trgovska mreža, ki gotovo spremlja želje in zahteve potrošnikov. Namreč, servisier je po pogodbi pooblaščen samo za reklamacijo popravila na proizvodnih pogodbah partnerjev, zato smo o hibah proizvajalcev dolžni obveščati samo proizvajalca, nikakor pa ne javnost preko časopisov, kot je vztrajala novinarka.

Ker v razgovoru ni prišlo do drugih nasprotij, sem mnenja, da očitke o moji javnosti, za kaj in komu služijo servisi, ni utemeljen.

I. Doberšek

PRIPOMBA UREDNISTVA:

Naj nam tovariš Doberšek ne zameri, če ne vidimo, da bi bil z argumenti izpodbil stališče, iz-

raženo v članku, na katerega odgovarja. Da bodo stvari jasnejše, se zdi potrebno ponovno povedati tole: mnenje, ki ga zastopa, ni sprejemljivo iz preprostega razloga, ker izhaja iz strahu, da bi servis, kolikor bi »izdal skrivnost« tega ali onega proizvoda, prišel morda na boben. Z drugimi besedami, kot priznava tudi sam — se naj potrošnik s temi reči ukvarja kakor ve in zna ter se po možnosti čim bolj zapleta in zaplete v tako imenovano trgovsko mrežo. Trgovska mreža namreč zelo dobro pozna posamezne dimnike, in ker pozna prav tako tudi oljne peči, mora nazadnje zelo dobro vedeti, katera oljna peč sodi h kakšnemu dimniku. — Kakor da so proizvođači naših proizvajalcev tako brezhibni, da utegnejo ob svetovalski pomoči potrošniških servisov kratkoma propasti!

Druga plat spora je v tem, da se nikakor ne strinjamo z metodami, ki skušajo preprečevati, da bi smel v servisu še kdorkoli

razen direktorja javno kaj povedati. Vprašujemo, kako si lahko direktor v našem samoupravnem sistemu lasti takšne izključne pravice?

ODGOVOR NA »NEVESTNO POSLOVANJE«

V zvezi s člankom, objavljenim v zadnji številki Celjskega tednika, se mi zdi potrebno povedati tole:

Tistega dne je bilo pri izplačilnem okencu izredno veliko dela. Poleg vseh izplačil in dela s strankami sem opravljala še obračun s pismonoši in brzojavnim dostavljajem. Pismonoše so imeli prav tako veliko dela in so se k obračunu vračali zelo pozno. Zaradi tega se je pri izplačilih zglasilo več strank z obvestili, da imajo denar, še pred vrnitvijo pismonoš. Zato jim denarja (to reč iz utemeljenih razlogov) nisem mogla izplačati. Prav tako prihajajo stranke, ki želijo dvig-

niti pokojnino za svoje, ki pa je po naših predpisih ne smemo izplačati nadomestno. To pa povzroča mnoga nesoglasja.

Ko se je zglasil pri okencu pisec članka — po zaključku uradnih ur — sem morala narediti obračun za pismonoše, ki me je prosil, naj pohitim, da ne bo zamudil vlaka, s katerim se vozi domov. Tovarišu sem povedala, da ne delamo več, da je zaprto. Prav tako sem mu povedala, da je na obvestilu poštar verjetno po pomoti napisal devetnajsto uro namesto osemnajste. To sem mu povedala v povsem mirnem tonu, kajti v svojih 21 letih, kar sem zaposlena pri PTT, mi nikoli niso očitali nevljudnega odnosa do strank. Razumem prizadetega tovariša, ki se je z vso pravico skliceval na označbo ure, do katere lahko dvigne denar, vendar moram ponovno povedati, da osebno ne čutim nikakršne krivde.

Anica Zupan

Občani ob dnevu Republike

STONE VIDMAR — LUKA:

V dneh, ko je pred 23. leti zasedal AVNOJ, sem jaz kot štabni oficir ravno iskali štab VII. korpusa, s sporočilom, da smo v Grahovem razbili domobransko postojanko. O proglasitvi republike sem zvedel šele pozneje. Takrat se nam ni niti sanjalo, kako bo po 23. letih. Izbojevali smo si svobodo, zgradili nove tovarne, veliko naredili, vendar še mnogo tistega, kar smo takrat obljubljali na mitingih in na raznih sestankih — nismo izpolnili.

Krivi smo, da smo dovolili nekaterim, da danes pod okriljem socializma žive v zavidljivem miljeju, medtem ko imamo toliko socialno ogroženih. Na račun socializma, ko se izdajajo za največje borce delavskega razreda, ustvarjajo na svoj račun. Prigrabili so že toliko, da imajo res socializem, zato ne vidjo tistih, ki so ostali zadaj in si ne morejo pomagati.

Pozdravljam sklepe IV. plenuma. Zadnji čas je bil, da te kužne priveske odrežemo. Ne smemo se zadovoljiti samo z enim Rankovičem, takih, vendar v manjši obliki, je mnogo. Prihotapili so se na vse možne načine do položajev, ker so se imeli čas šolati, so se usposobili, da vedo vsak piš izkoristiti zase. Grešili smo, ko smo jih že po enem dobro napisanem referatu forsirali in to od vrha navzdol, namesto, da bi jih narod postavil in volil. Ne smemo pospeševati niti vsem očitati, ker je mnogo neumornih in zaslužnih — mnogo pa je takih, ki so z rokavicami in klanjanjem zlezli nekam in nam sedaj tolmačijo socializem, za katerega so dali in žrtvovali bore malo ali pa nič. Razumljivo je, da se zapirajo v svoj milje, med narod jih ni, da bi jim ljudje to povedali v obraz, zato pa tudi ljudi ni več na sestanku.

Se vedno se prepogosto dogaja, da človeka, ki dobrohotno opozarja, z blatenjem onemogočijo, mu obesijo razne stvari, da bi ga onemogočili. Po vojni smo žrtvovali skoraj več naših poštenih ljudi, kot pa v borbi. Postali so žrtve raznih politikov in ambicioznih egoistov, ki niso varčevali z nobenimi sredstvi, kadar so hoteli spraviti nekoga s poti. Zato pa smo prišli skoraj do propada, ki bi oskrnil vse, za kar smo se borili in kar smo s trdim delom in z veliko dobre volje izgradili. Reforma ni v tem, da bi naj dobro situirani imeli zaposlitev, medtem ko postavljamo na cesto ljudi, ki so že doslej živeli na meji socialne ogroženosti. Prišli smo tako daleč in to po zaslugi ljudi, ki so delili sredstva, jih razmetavali,

kot da bi bila njihova, da bi si naj nekdanji borec, vojaški invalid in delavec, ki je izgorel za našo stvarnost, sedaj, ko je obnemogel, plačeval sem še zdravljenje. Prej se ni mogel zdraviti, ker smo mu nalagali vedno nove naloge, medtem ko so drugi čepeli doma in študirali — sedaj pa ajde ven, ti si nezmožen ...

Ljudem so se začela upirati ta večna trenja za položaje, zatem dejstva, da si ponekod dele po nekaj sto tisoč dinarjev nagrad, medtem ko drugi ostanejo brez dela ali pa stiskajo pasove. Ne zameri, toda ko sem prejle dejal, da nismo vsega izpolnili, kar smo obljubljali, med bojem na mitingih in sestankih — in to naši ljudje dobro pomnijo, sem mislil na to. Po zadnjih premikih pa se letošnjega praznovanja veselim tembolj, ker vidim, da je krenilo le na bolje vsaj v nekaterih ozirih, čeprav bo treba še nekaj časa, da vse uredimo.

PAVLA SKORNIK, gospodinja iz Sentjurja:

»Zakaj pa ravno jaz«, se je zasmejala. »Kar mimo mene pojditte. No, pa če že hočete: ob praznikih najbolj občutimo, kako narobe je bilo, da so uknili sindikalne vozovnice. Zdaj bodo morali ljudje ostati kar doma. Prej je bilo laže, ceneje je bilo potovati ...

Prav bi bilo, če bi uredili vodovod, saj je nepravilno, da morajo nekateri živeti ob kapnici. In mislim, da bi bilo treba misliti tudi

na ureditev bencinske črpalke v Sentjurju. Zdaj, ko gre tod mimo toliko avtomobilov, bi bila črpalka res potrebna!

Kaj me mislite slikati? Dajte no, to pa res ni treba! Zdaj mi je pa res žal, da nisem šla mimo vas!«

HEDA LEKIC:

»Ne zamerite, moj svet je šola in otroci v njej. Zato se veselim, da bo baje enkrat le dokončno rešeno vprašanje financiranja šolstva. Vesela sem, da je šolstvo vsaj na našem področju že toliko napredovalo, vsaj glede naše šole.

Strah me je za otroke, ki jih mi šolamo in šolamo, nihče pa ne ve in ne jamči, da bo ta naš učencev po koncu šolanja dobil tudi zaposlitev. Mlad človek je ravno v tem času najbolj potreben družbene kontrole in pomoči ter dejavnosti, ker se ravno v tem obdobju najpogosteje izgublja. Zakaj naša družba dovoljuje, da naši mladi ljudje odhajajo v tujino opravljati za tujece poniževalna dela, medtem ko jih mi šolamo in vzgajamo.

Mlade prepočasi vključujemo v vodstva. Ne trdim, da starejši niso sposobni, toda tudi med mladimi je mnogo sposobnih strokovnjakov. Zakaj jih reelekcija pogosteje ne zajame? Mladi ostajamo in prevzemamo levji delež dela od starejših, tiste generacije, ki bodo pa prišle za nami, pa od nas. Z delom prevze-

v Oplotnici — razen gostišč — ni možnosti za kakšno ustrezno razvedrilo. Pa še to, ko že govorim o Oplotnici, dobro bi bilo, ko bi cesto v Oplotnico bolj vzdrževali, saj je ob cesti dovolj gramoza, a v luknje ga nihče ne nasuje. Človeku se vozilo smili, ko poskakuje čez luknje. Nazadnje pa še to: ob večernih urah nimajo delavci nobene prevozne zveze v Oplotnico, ko se vračajo z dela. Bilo bi prav, če bi zanje uvedli večerni avtobus. To je sicer kup majhnih reči, a prav take malenkosti marsikdaj pokvarijo praznično razpoloženje.

LJUDMILA STRNISA, telefonistka v Pivovarni Laško

Prazniki so toliko lepši, kolikor lepši je delovni dan človeka. In verjemite, da bi bilo meni dosti lepše, če bi uvedli avtomatsko telefonsko centralo, ki jo že dolgo obljublajo. Sicer moram priznati, da sem s svojim delom in delovnim mestom zadovoljna, da se lahko z uspehi v delovni organizaciji pohvalimo, kar občutimo tudi v večjih osebnih dohodkih, a seveda si želimo, da bi bili naši uspehi še boljši, saj bi se to poznalo tudi vsakomur posebej. Ti delovni uspehi so dokaz izboljševanja razmer, ki jih lahko strnjeno opazimo ob 29. no-

mamo tudi odgovornost, če nam pa to zaupajo, zakaj ne bi zaupali še večje odgovornosti — vodstva.

Nerada govorim, še manj pa novinarjem. Veste, bojim se tiste dvojne morale. Gre namreč zato, da kljub vsem parolam na ta ali oni način plačas svojo kritiko. To je v vseh organizacijah. Če si pošten in kritičen, boš to prej ali slej občutil. Zato vas prosim, da ne pišete o tem, ker se preprosto — bojim. Bojim se na glas povedati moje osebno mnenje, da me ne bi kdo zato pozneje trpinčil.

— Pa vas je že kdo zaradi kakšne kritike trpinčil?

Ze. To ni strah pred dejstvi temveč pred neznanim, ker nikoli ne veš, od kod prileti.

ADI STAJNACHER, črpalnik, Petrol Slovenske Konjice

Ob praznikih bom delal in zato želim, da bi bilo v teh dneh vsaj dosti prometa, kajti če mora človek žrtvovati tako pomembne praznike, potem si želi od take žrtve tudi nekaj haska. Sploh bi ob tokratnem prazniku dejal, da bi se morala naša prizadevanja dosti bolj očitno zapažati, a marsikdaj samo govorimo lepe besede. Obljubili so tudi

STANE DEZAN, bolničar v zdravilišču Laško.

V zadnjem obdobju se lahko v Laškem pohvalimo z nekaterimi objekti, ki smo jih poprej očitno pogrešali. Mednje se uvršča bencinska črpalna, zdaj gradijo kar dve samopostrežni trgovini, zraslo je ogromno stanovanjskih blokov in individualnih hišic in še vrsto drugih uspehov bi mogel naštet, ki vsi skupaj ob prazniku Republike vplivajo na boljše razpoloženje delovnega človeka. Toda marsičesa še v Laškem pogrešamo in če že govorimo o tem, kaj je, ni napak, če povemo še to, kaj bi potrebovali. Lepo bi bilo, ko bi imeli denar za odprto kopalnico, ki so ga pred leti že začeli graditi, a so gradnjo opustili zaradi neustreznega terena. Ob ugodnih razmerah bi moglo takšno kopalnico dopolnjevati zdravilišče

gokališče. O zdravilišču ne bi posebej govoril, samo vsi si želimo, da bi uredili čimprej status naravnih zdravilišč. Očital pa bi lahko skoraj vsem organizacijam v Laškem, da niso najbolj delovne, da bi lahko marsikaj spremenile, a nimajo za to prave volje in prizadevnosti. Pojavljajo pa se še posamezni komunalni problemi, ki bi jih lahko dosti

bolj umno reševali: podrli so na primer dve hiši in preselili prebivalce, češ da bodo tam gradili cesto. Zdaj o cesti ni sledu. Zasipali so kanale in zdaj teče voda kar čez cesto. O javnem stranišču smo že toliko razpravljali, da nas je kar sram. Vse to in podobno ni v čast mestu, ki bi si moralo vsestransko prizadevati, da bi ostalo turistično in zdraviliško mesto.

MARIJA GRAČNAR, Rifnik pri Sentjurju.

»Le kaj naj vam rečem?! No, najbolj si vsekakor želim, da bi naša kmetinja dobro uspevala. Radi bi kupili tudi kosilnico, pa saj veste, drago je to. Morda bi tudi to zapisali, da je korist iz sodelovanja med kmetom in zadrugo preveč, no — enostranska, pa bi bilo zato to sodelovanje treba drugače zastaviti ... Ostalega pa je veliko: ceste so

slabe, vodovod bi potrebovali, toda o tem vprašajte druge, saj vam bodo vedeli bolje povedati kot jaz. Ni mi najbolj prav, da ste ravno me ne izbrali ...

STRAN PRIPRAVILI IN UREDILI:
I. BURNIK
H. SAVODNIK
J. SEVER

KOOPERACIJA SINDIKATOV

SKUPNA PRIZADAVANJA SO LAHKO BOLJ KORISTNA OD POSAMEZNIH

V začetku tedna je bil ustanovni občni zbor medobčinskega odbora sindikata gradbenih delavcev, ki so se ga udeležili predstavniki 13 sindikalnih organizacij iz štirih občin: Celje, Velenja, Smarja in Zalca.

V sindikalnih organizacijah v teh štirih občinah je vključenih skoraj 1.500 članov, ki delujejo na svojem območju razmeroma osamljeno, a se vsak v svojem okolju srečujejo s številnimi sorodnimi zadevami. Prav ta sorodnost dejavnosti in problematike je bila vzpodbuda, da bi ustanovili skupen medobčinski odbor.

Predsednik občinskega sindikalnega sveta Celje, Ivan Cokan je v uvodnih besedah poudaril pomen ustanovitve tega medobčinskega odbora. V njegovih besedah je bilo spoznati nesoglasje z republiškim stališči, ki niso najbolj navdušeni nad tovrstno obliko združenja. Toda številna vprašanja samoupravljanja, delitve dohodka, vprašanje življenjskega standarda gradbenih delavcev so za dosten razlog, da si sindikalni delavci v združenju medobčinski organizaciji prizadevajo bolj enovito in zaključeno reševati zadeve, ki jim marsikdaj posamezna sindikalna organizacija ni kos.

Medobčinski odbor sindikata gradbenih delavcev se ne dviguje nad odločitve posameznih organizacij, temveč bo skušal usmerjati delovanje sindikalnih organizacij in strnjevati probleme v zaključene rešitve, do katerih doslej marsikje ni prišlo, ker so ostale v ozkem krogu posamezne sindikalne organizacije. Medobčinski odbor se bo ukvarjal tudi z metodami dela, iskal bo ustrezne rešitve za večjo aktivnost in za možnost večjega uveljavljanja hotenih članov sindikalnih organizacij. Ob tem se ne bodo izognili niti strokovnih problemov, niti družbeno-političnih, organizacijskih in vsakdanjih potreb delovnega človeka.

Tovariš Ludvik Arnuš, ekonomist iz celjskega Ingradra, je na občnem zboru govoril o nalogah medobčinskega odbora in o vlogi posameznih sindikalnih organizacij ter članstva v obdobju reforme, ki je marsikje precej prizadela gradbeno storilnost. Tudi tovarš Arnuš je poudaril, da je v tem obdobju posebej nujno utrjevati delavsko samoupravljanje, ki je marsikje zaradi specifičnih pogojev članstva gradbenih strok precej oslabiljeno. Prav zaradi te oslabilje-

nosti samoupravljanja nastopajo še razni pojavi neustreznega formiranja in delitve dohodka, kar bo potrebno v prihodnje spremeniti, če bomo hoteli urediti nekatere nejasnosti, ki izhajajo iz takega položaja.

V razpravi so potem predstavniki sindikalnih organizacij potrdili potrebo takšnega medobčinskega odbora in dodali, da bo prav ta najbolj enostavno uravnava tudi nasprotja, ki so nekajkrat nastajala med posameznimi delovnimi organizacijami. Dogovorili se bodo o oblikah kooperacije in o financiranju gradbene dejavnosti, o strokovnem izpolnjevanju in podobno. Skratka navzoči so bili zadovoljni, da je prišlo do ustanovitve medobčinskega odbora in pričakujejo, da bo ta v prihodnje pomagal rešiti marsikako nevedčnost, ki so se z njo doslej nemočno ukvarjale posamezne sindikalne podružnice.

Ob zaključku so izvolili tudi devetčlanski odbor in predsednik medobčinskega odbora sindikata gradbenih delavcev je postal tovarš Ludvik Arnuš.

H. S.

PRED REBALANSOM OBČINSKEGA PRORAČUNA V CELJU

ZA ŠOLSTVO POSKRBLJENO

Ceprav se je položaj celjskega proračuna v zadnjih dveh mesecih nekoliko izboljšal, pa vendarle ne bo mogoče zaključiti proračunskega leta brez rebalansa. Proračunski dohodki bodo namreč veliko manjši, kot je bilo predvideno v začetku leta, zato je razumljivo, da tudi proračunski koristniki ne bodo mogli realizirati svojih proračunov. Septembra, ko je občinska skupščina sprejela 12,5 odstotno omejitev, je bila razlika med prvotno predvidenimi in dejanskimi dohodki 410 milijonov dinarjev. V zadnjih dveh mesecih se je ta izpad sicer zmanjšal — za približno 92 milijonov dinarjev, vendar sto odstotne realizacije ne bo mogoče doseči, četudi bi bila zadnja dva meseca leta nadvse ugodna. Strokovne službe uprave občinske skupščine so ocenile, da bo proračun verjetno realiziran samo z 91,2 odstotka, kar pomeni, da bo dohodkov za okrog 300 milijonov starih dinarjev manj kot predvideva sedanji proračun.

Ceprav bo o rebalansu dokončno odločila občinska skupščina, se je v dosedanjih razgovorih že izoblikovalo nekaj stališč. Najpomembnejša je prav gotovo zahteva, da mora onovno šolstvo dobiti vsa predvidena sredstva. Za drugostopenjsko izobraževanje bodo iz proračunskega dela verjetno že potreb-

ne omejitve, toda razlika bo mogoče nadomestiti z večjim deležem gospodarskih organizacij. Za vse ostale proračunske potrošnike pa velja 12,5 odstotna omejitev. Izjema naj bi bilo le socialno varstvo s 7,7 odstotno omejitvijo, medtem ko bi centru za socialno delo bilo treba zagotoviti nezmanjšane dohodke. Na področje socialnega varstva bodo usmerili tudi vse morebitne presežke ob koncu leta.

Kot vedno, bo rebalans tudi letos najmočneje prizadel komunalo. Dobila bo za okrog 19 odstotkov manj sredstev, kar pomeni, da bo njena dejavnost precej omejena. Zmanjšanje je toliko bolj občutno zato, ker so iz sredstev, namenjenih komunali, letos že podelili okrog 90 milijonov dinarjev za udeležbo občinske skupščine pri regulaciji celjskih voda. Tudi sredstva, namenjena kritju stroškov državnih organov bodo zmanjšana za predvidenih 12,5 odstotka, izjema pa bo sodišče, ki je z reorganizacijo uprave za noiranje zadeve prevzelo nekatere dodatne posle.

Tudi krajevnim skupnostim rebalans ne bo prizanesel. Gre za okrog devet in pol milijonov starih dinarjev. Ker pa so krajevne skupnosti za vzdrževanje cest in nekatera druga dela dobili nekaj sredstev iz cestnega sklada in delno iz sklada za uporabo mestnih zem-

ljišč, ta omejitev ne bo zelo občutna.

Od 420 milijonov dinarjev za gospodarske investicije, bo mogoče zagotoviti le okrog 370 milijonov dinarjev. Tudi sredstva, namenjena za regres za mleko in za vozovnice bodo nekoliko zmanjšana, toda če bo ta znesek premajhen, ga bodo dopolnili.

In končno: zmanjšana bo tudi proračunska rezerva od 62 milijonov na 43 milijonov starih dinarjev. Občinska skupščina torej ne bo imela lahkega dela, saj tudi obeti za prihodnje leto niso razveseljivi.

I. B.

KMETOVALCI IN REJCI PRAŠIČEV!

KOTEKS TOBUS
Import, export
Ljubljana

vam sporoča, da je v letošnji sezoni odkupna cena za svinjske kože posebno ugodna, zato skrbno oderite vsakega prašiča in kožo oddajte najbližji zbiralnici KOTEKS TOBUS ali KMETIJSKI ZADRUGI.

Tudi letos smo vam pripravili nagradna žrebanja z bogatimi dobitki: osebni avtomobil, motorna kosilnica, televizorji, tranzistorji in dvokolesa.

Žrebanja bodo 20. januarja in 20. aprila 1967.

REJCI PRAŠIČEV IZKORISTITE UGODNO PRILIKO, POVISANO ODKUPNO CENO, NAGRADNA ŽREBANJA IN ODERITE PRAV VSE PRAŠICE, KOŽE PA ODDAJTE NAJBЛИŽJI ZBIRALNICI KOTEKS-TOBUS.

Ob tej priliki čestitamo vsem poslovnim prijateljem k prazniku Republike 29. novembri

ZAKAJ STAGNACIJA?

Včeraj je bil v Zalcu razširjeni plenum občinskega sindikalnega sveta, na katerem so razpravljali o problemih nadaljnje stanovanjske izgradnje.

Udeleženci plenuma so razpravljali predvsem o stagnaciji stanovanjske gradnje v zadnjem času. Vzrok ni v tem, ker stanovanj več ne bi

rabili. Reformni posegi in pričakovanja so se namreč v delovnih organizacijah odrazili tudi pri sredstvih za stanovanja. Zanimiv je podatek, da bosta le dve delovni organizaciji financirali gradnjo stanovanj v blokih, medtem ko večina ostalih delovnih organizacij forsira in pomaga individualnim graditeljem.

Razpravljali so tudi o težavah ob pomanjkanju zazidalnih površin v Savinjski dolini, živahna razprava pa se je razvila o kreditni politiki ter o načinih varčevanja za stanovanjsko izgradnjo in o vročanju sredstev komunalni banki. — ez

MANJ NEZAPOSLENIH

Gospodarstvo v žalski občini zaposluje v zadnjih treh mesecih povprečno nad 660 ljudi manj kot pred reformo, negospodarstvo pa 25. Skupaj je bilo v povprečju v razdobju od julija do septembra 1966 za 685 oseb ali za 7,9% manj zaposlenih kot lani pred reformo. Zaskrbljujoča slika zaposlovanja po reformi je predvsem posledica znanih težav v gospodarstvu, delno pa tudi sezonskih nihanj v kmetijstvu, kjer se je število zaposlenih v zadnjem tromesečju skrčilo za skoraj 150. V industriji, kjer je po strukturi zaposlenih največ delavcev, se po reformskem obdobju stalno zmanjšuje število zaposlenih. V zadnjih treh mesecih je v tej panogi za 340 ljudi ali za 8,3% manj zaposlenih kot pred reformo. Poudariti je treba, da je bila v tej panogi v prvih mesecih po reformi velika redukcija zaposlenih, medtem ko je v razdobju od julija do septembra padec števila zaposlenih v primerjavi s prejšnjim obdobjem samo posledica likvidacije rudnika v Zabukovici.

Ce izločimo vpliv »Montane« in proučujemo dinamiko zaposlovanja v ostali industriji, ugotovimo, da se je proces zaposlovanja stabiliziral že v prvem polletju, oziroma je opaziti v zadnjem tromesečju celo tendenco naraščanja. Gospodarske organizacije so reševale svoje proizvodno-prodajne težave po reformi in v glavnem z odpuščanjem zaposlenih. Takšen način odkrivanja »notranjih rezerv« in iskanje rešitve problema je precej ekstenziven in začasno-

ga značaja, kajti takoj, ko so se pojavile potrebe po večji proizvodnji, so gospodarske organizacije zaposlovali novo delovno silo. Podobna — vendar ugodnejša je slika zaposlovanja v negospodarstvu. Tendenca zmanjševanja števila zaposlenih po reformi se je občutnejše pokazala šele po prvem tromesečju letos. V zadnjem tromesečju je število zaposlenih v negospodarstvu za 25 ljudi nižje, kot je bilo pred reformo.

Občutno znižanje števila zaposlenih po reformi ni povzročilo prevelike brezposelnosti na območju občine. Sezonska delovna sila se je oddelila, ostali pa so iskali zaposlitev izven območja občine, največ v Velenju. Obseg brezposelnih, registriranih pri zavodu za zaposlovanje, je po reformi dosegel višek januarja letos z 241 osebami, kar je bilo za 137 več kot pred reformo. Od januarja dalje število brezposelnih upada, v zadnjem tromesečju jih je bilo povprečno le 131 na mesec, kar je samo za 27% več kot pred reformo.

OSEBNI DOHODKI V ŽALSKI OBČINI

Osebnih dohodkov zaposlenih v gospodarstvu v žalski občini so po reformi naraščali hitreje kot osebni dohodki zaposlenih v negospodarstvu (v gospodarstvu je indeks porasta v zadnjem tromesečju v primerjavi z obdobjem pred reformo 148, v negospodarstvu pa 125,9). Od januarja do septembra 1966 so povprečni osebni dohodki v gospodarstvu višji o dosebnih dohodkov v istem razdobju lanskega leta za 32 odstotkov, v negospodarstvu pa za 21 odstotkov. V tem razdobju letošnjega leta so mesečni osebni dohodki povprečno naraščali v gospodarstvu za 2,1%, v negospodarstvu pa za 1,2%. V zadnjem tromesečju dosegajo najvišje nominalne osebne dohodke zaposleni v gozdarstvu in v trgovini, v negospodarstvu pa v zdravstvu in v družbeno političnih organizacijah. Najvišji indeks porasta povpre-

nih osebnih dohodkov od julija do septembra letos v primerjavi s povprečjem pred reformo zasledimo v državni upravi. Da so povprečni osebni dohodki v državni upravi od avgusta do decembra lani narasli za 26,3%, je posledica redukcije števila zaposlenih (za nad 25%). Največ odpuščeni so imeli nizke osebne dohodke, kar pa je seveda znatno vplivalo na višino povprečja, saj se je na ta način močno izboljšala struktura zaposlenih. V ostalih družbenih službah do redukcije po reformi ni prišlo in je primerjava povprečij zato realnejša. Treba je tudi pojasniti sorazmerno nizko povprečje osebnih dohodkov zaposlenih v šolstvu. Šolstvo poleg učnega osebja zaposluje veliko število snajžilk in kuharic z nizkimi osebnimi dohodki, kar zelo znižuje povprečje.

OSEBNI DOHODKI ŠE NE IZHAJAJO IZ POVEČANE PROIZVODNJE

NESKLADJA BODO POGUBNA

KAKO SMO GOSPODARILI V LETOSNIH PRVIH DEVETIH MESECIH

Gibanje osnovnih pokazateljev v gospodarskem razvoju v celjski komunali nas opozarja na nekatera nesorazmerja.

Prva ugotovitev se nanaša na zastajanje v tempu rasti celotnega dohodka, narodnega dohodka in investicij v primerjavi z republiškim povprečjem, še večje pa so razlike v primerjavi s povprečji SFRJ.

Narodni dohodek je v devetih mesecih 44,5 milijarde S-din, od tega neto osebni dohodki 17,6 milijard ali 40%. Povprečni mesečni osebni dohodek na zaposlenega je 80.000 S-dinarjev, narodni dohodek 200.000 S-dinarjev, ostanek dohodka pa 44.400 S-dinarjev na zaposlenega. Medtem ko je narodni dohodek porastel za 23,1%, so osebni dohodki porasli za 33,8% (razlika 10,7 točke), ostanek dohodka pa za 49,6%.

Gibanje — predvsem osebnih dohodkov — je bilo v letošnjih devetih mesecih malo preveliko, predvsem pa je treba poudariti nesorazmerje med porastom narodnega dohodka in osebnim dohodkom. Cinkarna, Zelezarna Store, Opekarna Ljubecna in še nekatere druge delovne organizacije so uspelo zadržati gibanje teh dveh kategorij v sorazmerju,

medtem ko so nekatera druga podjetja posvečala očitno preveč pozornosti osebnim dohodkom, premalo pa narodnemu dohodku. Ta nesorazmerja so precej velika in dosega jo IFI 43,3 točke, EMO 29,3, Aero 45, Etolu 33, Metki 51,1 točke itd.

Takšna gibanja so izrazito negativna in so v nasprotju z zahtevami reforme ter jih bodo sami delovni kolektivi kmalu občutili v »teži kuvert«. Poleg tega, da so osebni dohodki s 140% udeleženi v narodnem dohodku, kar je približno za 7% nad optimalno v stabilnem gospodarstvu, smo priče še drugi negativni tendenci — povečevanju osebnih dohodkov za vsako ceno, čeprav za to ni opravičila v poslovanju. Samoupravni organi se morajo nad tem zamisliti in upoštevati, da bo že leto 1967 pokazalo povsem konkretno nanje kot na nesposobne gospodarstvenike, takrat pa tudi prekinitve dela ne bodo nič pomagale.

Zaposlenost se je letos zmanjšala za 2,8%, kar nas zopet postavlja v jugoslovanski vrh pri iskanju te »notranje rezerve«. Pri tem pa je še najbolj zanimivo to, da je prišlo do največjega padca v terciarnih dejav-

nostih, ki se v širših konceptih postavljajo kot rezervna področja za poslovanja aktivnega prirastka.

Glede na splošne težave v pomanjkanju obratnih sredstev, ki bodo drugo leto z nekaterimi kreditno-monetarnimi ukrepi še večje, moramo opozoriti na nesolidno gospodarjenje z obratnimi sredstvi. Krediti za ta sredstva znašajo v Celju 9,6 milijarde S-dinarjev, razlika med kupci in dobavitelji pa presega 10 milijard, poleg tega razpolagamo z ogromnimi zalogami materiala in drobnega inventarja nedokončane proizvodnje in gotovih izdelkov (ca. 42 milijard).

Pretrano kreditiranje kupcev in neoptimalne zaloge je naslednje področje, ki zahteva več angažiranosti, predvsem ekonomskih služb v naših delovnih organizacijah.

Iz široke problematike smo izluščili samo nekaj več ali manj negativnih tendenc. V prihodnji številki pa bomo objavili prispevek o pogojih gospodarjenja v letu 1967 in problematiki na našem področju, ki se bo pokazala kot posledica stopanja v II. fazo reforme.

IGNAC KRUMPAK

Dobri rezultati žalskega gospodarjenja

Periodični obračuni enaintridesetih delovnih organizacij za čas od januarja do septembra letos v primerjavi s podatki za isto obdobje lani kažejo kar zadovoljive rezultate. Celotni dohodek je porasel za 29% v primerjavi z lanskim letom, je pa še vedno manjši od relativnega porasta porabljenih sredstev (indeks 133). V teh zneskih ne kaže tolikšnega porasta porabljenih material, ki je pri nekaterih delovnih organizacijah celo manjši kot lani, ampak vedno bolj naraščajo izredni izdatki, in sicer za neporavnane obveznosti do dobaviteljev (stroški tožb, zamudne obresti in drugo). Neto produkt na zaposlenega je letos za 3.000 dinarjev ali 27% večji, kar je posledica zmanjšanih davkov družbi. Razmerje v delitvi neto produkta med družbo in delovno

organizacijo se je spremenilo od 43 : 57 lani na 35 : 65 letos v korist delovne organizacije. Družba je dobila letos v devetih mesecih prav toliko sredstev kot lani, medtem ko je delovnim organizacijam ostalo za 37% več denarja.

Delitev dohodka je letos za 2% ugodnejša za osebne dohodke kot za sklade delovnih organizacij. Mesечно povprečje izplačanih osebnih dohodkov je bilo lani 509 N-din, letos pa je 638 dinarjev. Število zaposlenih je padlo za 4% ali za 275.

Pomanjkanje obratnih sredstev je povzročilo tudi pomembne spremembe v zalogah materiala, nedokončane proizvodnje, posebno pa v zalogah gotovih izdelkov. Zaloge materiala so relativno manjše kot ob polletju, zaloge nedokončane proizvodnje pa samo za en odstotek višje kot lani v enakem obdobju. Zaloge gotovih izdelkov so manjše celo za 44% kot lani v istem času, kar je posledica večje dinamičnosti prodaje, proizvodnje in pospešenega proučevanja tržišča.

Praznik laških gasilcev

Končno — nova motorna brizgalna

OB PREVZEMU NOVE GASILSKE CRPALKE JE BILO PRETEKLO NEDELJO V LASKEM SLAVJE, KI SE GA JE UDELEŽILO POLEG STEVILNIH ČLANOV DOMAČEGA GASILSKEGA DRUŠTVA SE VEČ PREDSTAVNIKOV PODJETIJ, OBCINSKE SKUPSCINE IN MNOGO GASILCEV S SVOJIMI DRUŠTVENIMI PRAPORI IZ STEVILNIH SOSEDNIH GASILSKIH DRUŠTEV.

Gasilsko društvo v Laškem je drugo najstarejše gasilsko društvo v Sloveniji, saj je bilo ustanovljeno leta 1869. Povsem razumljivo je, da je bilo društvo v prvih letih obstoja še pod močnim vplivom nemškutarjev in mu je uspelo šele v letu 1919 se popolnoma osvoboditi nemškega vpliva, — od takrat dalje pa je bilo društvo stalno pod vodstvom najzavrednejših Slovencev.

Prvo motorno brizgalno je društvo nabavilo že v letu 1925, zatem pa je v letu 1938 društvo dobilo še

eno motorno brizgalno, ki je služila svojemu namenu vse do zdaj, ko bodo z novo črpalko znamke »MAGIRUS« lahko gasili požare tudi pod najtežjimi pogoji.

Vojna vira tudi gasilskemu društvu ni prizanesla. Gasilski dom je bil skoraj popolnoma porušen, delovanje društva pa onemogočeno vse do osvoboditve. Velika večina članov je prenehala delati, ker niso hoteli služiti okupatorju in so se zato mnogi že v prvih dneh vojne povezali z narodnoosvobodilnim gibanjem.

Toda že leta 1948 so na ruševinah starega gasilskega doma postavili nov gasilski dom, ki ga je članstvo zgradilo v glavnem s prostovoljnimi delom.

Kljub strokovni in tehnični usposobljenosti se je društvo ves čas ubadalo z dotrajano črpalko. Ker je bilo za nakup nove vedno premalo denarja, so s pomočjo občinske gasilske zveze začeli akcijo za zbiranje sredstev. Tej sta se odzvala zlasti tekstilna tovarna Volna in Pivovarna, ki sta prispevali dva milijona starih dinarjev. Njima in predvsem prizadnemu predsedniku občinske gasilske zveze Rudiju Cestniku pa so občani laške občine dolžni tudi največ zahvala, saj imajo zdaj napravo, ki se bo lahko uspešno postavila po robu vsakemu požaru.

vzgoje voznikov motornih vozil ne bo v ničemer prispeval k usposabljanju dobrih voznikov.

Razpravljali so tudi o pretiranem obremenjevanju poklicnih voznikov, saj jih v tako čezmerno delo sili ekonomski položaj. Zato tudi v delovnih organizacijah ne znajo prav ceniti njihovega dela. Poskrbeti bo treba tudi za njihovo dodatno usposabljanje, saj je to v interesu vse družbe.

In končno so se lotili še cest, ki so v izredno slabem stanju. Zahtevali so od družbene skupnosti več skrbi zanje, saj so sicer vozila obsojena na uničenje, vozniki pa bodo še naprej v življenjski nevarnosti.

Lovski dom na ŠMORJU

Pred kratkim je lovska družina iz Rečice pri Laškem odprla v bivši Sonovi hiši na Šmohorju svoj lovski dom in ga poimenovali po pokojnem Cirilu Vežjaku, ki ga je smrt iztrgala iz njihove sredine v začetku jeseni letošnjega leta. Preteklo nedeljo pa je omenjena lovska družina izvedla pri novem lovskem domu komemorativno slovesnost, na kateri je o pomenu zaslug, ki jih ima pokojni Ciril za razvoj lovstva v tem delu občine Laško govoril Peter Hraščelj, nato pa so na pročelju lovskega doma odkrili v spomin na pokojnika spominsko ploščo.

Za varnost na cestah

Na občnem zboru združenja šoferjev in avtomehaničev v Laškem so med drugim razpravljali tudi o akciji »Prometno vzgojo v šole«. V zvezi s tem so že izvedli za učence višjih razredov osnovne šole Laško izpite, v katerih so se pomerili učenci — kolezarji. Predavanja o cestnoprometnih predpisih pa bodo izvedli tudi v osnovnih šolah Vrh, Reka, Rečica in Breze.

Zelo kritično so ocenili predpise, ki omogočajo usposabljanje voznikov motornih vozil tudi ljudem, ki nimajo potrebne prakse. Pa tudi to ni prav, so dejali, da se lahko motor uči voziti vsak sam — brez spremstva instruktora. Tak način

MALA ANKETA

Tudi današnja malo anketo smo posvetili predsednikom krajevnih organizacij SZDL, ki smo jim zastavili enako vprašanje kakor prejšnjim: kolikokrat je krajevna organizacija Socialistične zveze v zadnjem obdobju aktivno sodelovala pri reševanju problemov svojega kraja in katerih? Enako vprašanje bomo zastavili nekaterim drugim predsednikom krajevnih organizacij tudi prihodnjic.

»Letos ni SZDL organizirala nobene samostojne akcije. Ogromno pa je zveza naredila pri drugih akcijah. Tako smo pomagali pri organizaciji gasilske proslave ob 95-letnici obstoja društva in 40. obletnici delovanja gasilcev v Straži. Pri-

Zatem smo izvedli akcijo za zbiranje dodatnih sredstev za adaptacijo šole, zbiranje lesa za asfaltiranje ceste proti Logarski dolini. Pri teh akcijah ne moremo strogo ločiti le delo socialistične zveze, ker angažiramo tudi ostale organizacije, tako kot ostale organizacije angažirajo nas. Za primer navajam sodelovanje med gasilci, zatem med člani zveze borcem predvsem v času tolmačenja in uveljavitve posebnih določb in priznanj našim borcev kmetom. Skratka, socialistična zveza je letos tu v Lučah v redu opravila svoje poslanstvo.»

LEOPOLD PELKO, Rogatec

Pri nas lahko v največjo zaslugu krajevne organizacije SZDL štejemo, da smo v veliki meri uredili ceste, ki so bile dolga leta zanemarjene. Za popravilo cest so zbrali nad 400.000 starih dinarjev sa-

pravili smo res edinstveno manifestacijo bratstva. Socialistična zveza namreč tesno sodeluje z družbenopolitičnimi organizacijami v Straži, ki sicer sicer že na področje republike Hrvaške, vendar tega med nami v Rogatcu ni čutili, kajti oba kraja sta vezana na gospodarskem in kulturnem področju tako tesno, da s težavo ločimo, kaj delajo oni v Straži in mi v Rogatcu. Tega sodelovanja ni čutili na višjem, občinskem nivoju, toda to nas občane iz Rogatca in Straže ne moti. Mi živimo in delamo skupaj.»

Ko sem prevzel predsedstvo krajevnega odbora SZDL, je bilo v Zbelovem samo 48% članstva. Sklenili smo, da ga bomo vsako leto povečali za 8%, a danes imamo 80,04%! Toliko članov smo lahko pri-

LOJZE STRMŠEK, predsednik krajevnega odbora SZDL, Zbelovo.

dobili zato, ker so se poverjeniki zglasili pri njih na domovih in se z ljudmi pomenovali o težavah. Več ljudi pa tudi več naredi. Lotili smo se elektrifikacije in zdaj so še samo tri domačije na Zbelovski gori, ki nimajo elektrike. Letos so uredili tudi vse ceste — gozdne in krajevne, kar so uspeli s pomočjo GG. V načrtu pa je vodovod, ki so zanj že zbrani vsi dokumenti, a načrt bo potrebno spremeniti, ker je zdaj več interesov za prikluček, kot jih je bilo v začetku. Na bližnji konferenci se ne bojimo obračuna in četudi bom izpregel, imam občutek, da smo storili, kakor je bilo v naši moči. Vsega pa tako na kratko niti mogoče povedati.

STANKO PACNIK, predsednik krajevnega odbora SZDL Tapanje:

moprispevka in darovali nad 1600 delovnih ur. Zdal si prizadevajo še za ureditev gozdne ceste, ki je sicer v bistriški občini, a so lastniki gozdov večidel Tapančani. Zbrali so že nad 600.000 starih dinarjev, a GG v Slovenski Bistrici, ki jim je poprej obljubil pomoč, je zdaj besedo umaknil in verjetno cesta še ne bo tako kmalu urejena. Mimo tega so si priborili svoj del kamnoloma v Žičah, dosegli so regulacijo dela Oplotnišnice (drugi del je v načrtu) in v načrtu je še tudi napeljava vodovoda, medtem ko pravkar nameščajo električno razsvetljavo v kraju.

»Organizacija Socialistične zveze je v zadnjem letu vzpodbudila občane k nekaterim javnim delom. Da bi kmetje lažje plasirali kmetijske proizvode, jim je treba omogočiti, da s sploh pridejo z njimi do potrošniških središč. Zato smo se lotili nekaterih cest in v tem obdobju uspeli biti. Ljudje so se odločili celo za krajevni samoprispevek. Tudi v Dolgi gori, kjer so si napeljali vodovod, so dve

VERA HLASTEČ, PONIKVA PRI SENTJURJU:

tretjine stroškov krili občani sami. To velja tudi za Bobovo. Sicer pa menimo, da je treba sredstva krajevne skupnosti združevati in se lotevati le enega ali največ dveh komunalnih vprašanj letno.

Prihodnji mesec bo pri nas začela delovati tudi šola za 25 kmečkih fantov in deklet. Mladi ljudje bodo v njej zvedeli marsikaj, kar jim bo pomagalo pri vsakdanjih kmetijskih opravilih. Tudi za organizacijo te šole je bila pobudnik krajevna organizacija Socialistične zveze. Tesno sodelujemo z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami in društvi, vsi pa ugotavljamo, da je veliko lažje delati z ljudmi, ki so v kraju tudi zaposleni, kajti oni, ki tu le stanujejo, delat pa hodijo drugam, prav nič ne prispevajo k reševanju naših krajevnih problemov...»

MARIJA ROBNIK, Luče:

»Delo socialistične zveze je pri nas nekoliko oteženo, ker žive naši občani v zaselkih, ki so od Luč oddaljeni tudi po nekaj ur hoda. Kljub temu smo letos uspeli izvesti akcijo za zbiranje sredstev za šolski avtobus, ki smo ga tudi kupili.

Čestitamo k prazniku Republike 29. NOVEMBRU

Vodna skupnost Porečja Savinje - Celje

TV od 27. 11. do 3. 12.

Nedelja, 27. 11.
9.25 Poročila (Ljubljana); 9.30 Zadovoljni Kranjci vam igrajo (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Beograd); 10.45 Disneyev svet — ponovitev filma (Ljubljana); 11.40 Tomek in pes — serijski film (Ljubljana); 12.00 Nedeljska TV konferenca (Zagreb); 14.30 Drsalna revija (Zagreb); 16.00 Bonanza — serijski film (Ljubljana); 16.50 Ponavljamo za vas film (Ljubljana); 17.30 Tekmovanje v waterpolu za pokal evropskih prvakov — Partizan — Dinamo iz Magdeburga (Zagreb); 19.40 Podelitev Bloudkovih nagrad (Ljubljana); 19.54 Medigra (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.50 Zvezdarni nasproti — zabavno glasbena oddaja (Beograd); 21.50 TV magazin (Zagreb); 22.15 Zadnja poročila (Ljubljana).

(Ljubljana); 16.50 Poročila (Beograd); 16.55 Angleščina (Beograd); 17.25 Film za otroke (Ljubljana); 17.35 Disneyev svet — serijski film (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Pedistrija; Nesreče pri otrocih (Ljubljana); 19.05 Za danes in jutri — navsteti (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 Samorastnik izpod Blegoša (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Djordje Lebovič; Lutka iz sobe št. 21 — TV igra (Beograd); 21.30 Pisma skladatelju (Ljubljana); 21.45 Poezija Sukrije Dandje (Zagreb); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Torek, 29. 11.
10.00 Poročila (Beograd); 10.05 Oddaja za otroke (Beograd); 10.50 Pesmi v koloni (Beograd); 12.00 Godba na pihala (Ljubljana); 13.40 Poročila (Zagreb); 13.45 Prenos športnega dogodka (Zagreb); 15.50 Veliki in mali — jugoslovanski film (Ljubljana); 18.00 Tekmovanje v boksu za zlato rokavico (Beograd); 19.25 Čestitke za dan republike (Ljubljana); 19.40 Podelitev Zihnerlove plakete (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Zabavno glasbena oddaja (Zagreb); 21. 30 Naši vojni tovariši (Zagreb); 22.50 Radovan Gobec: Svobodna zemlja — kantata (Ljubljana); 23.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

17.35 Poročila (Ljubljana); 17.40 Tik-tak; Hlebček kruha (Ljubljana); 17.55 Slike sveta — otroški serijski žurnal (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Reportaža o Lito-stroju (Ljubljana); 19.05 Gosti našega studia — zabavno glasbena oddaja (Skopje); 19.30 Mozaik kratkega filma (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik-cak (Ljubljana); 20.35 Otroci Zihnerlove mame — reportaža (Ljubljana); 21.00 Jugoslovanski celovečerni film (Zagreb); 22.30 Zadnja poročila (Ljubljana).

Cetrek, 1. 12.
9.30 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Angleščina (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 16.10 Partizanska šola (Ljubljana); 17.35 Poročila (Beograd); 17.40 Oddaja za otroke — Tisočkrat kakaj? (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Na prvem mestu (Beograd); 19.10 Glasbene marginalije (Zagreb); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Rezerviran čas (Beograd); 21.15 Koncert v studiu (Zagreb); 22.15 Poročila (Beograd).

Petek, 2. 12.
9.40 TV v šoli (Zagreb); 10.40 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Angleščina — ponovitev (Zagreb); 16.10 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev (Beograd); 16.55 Glasbeni pouk (Beograd); 17.55 Poročila (Sarajevo); 18.00 Filmi za otro-

ke (Sarajevo); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 TV tribuna (Ljubljana); 19.30 Zimski večer — narodna glasba (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik-cak (Ljubljana); 20.35 Celovečerni film (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Sobota, 3. 12.
9.40 TV v šoli (Zagreb); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 17.10 Poročila (Skopje); 17.15 Lutkovna oddaja (Skopje); 17.35 Kje je, kaj je (Beograd); 17.50 Reportaža (Beograd); 18.10 Vsako soboto (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Prešernova podoba — kulturna oddaja (Ljubljana); 19.10 Operna scena (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Ekspedicija — serijski film (Ljubljana); 21.00 Ljudje — papirje — humoristična oddaja (Beograd); 21.50 Zabavna glasba (Sarajevo); 22.05 Serijski film (Zagreb); 22.55 Zadnja poročila (Ljubljana).

Nedelja, 27. novembra: 11.00 — napoved časa in programa; 11.05 — pogovor s poslušalci; 11.20 — obvestila; 11.30 — moda za vas; 11.40 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.00 — čestitke za praznik re-

publike; 12.45 — Ivo Zupanc-Ludvik: Brežiški pohod (druga nadaljevanje in konec); 13.00 — zaključek oddaje.

Vtem ko v torek, 29. in sredo 30. novembra radio Celje ne bo imel lastnega spreda, marveč bo ves dan prenašal program RTV Ljubljana, bodo v ostalih dneh do sobe, 3. decembra čestitke vsak dan ob 16.00, celjska kronika ob 17.00 ter obvestila ob 17.15. Poleg tega bodo še naslednje oddaje:

ponedeljek, 28. novembra: 17.25 — športni pregled; 17.40 — čestitke za praznik republike;

četrek, 1. decembra: 17.25 — radijski feljton; 17.40 — harmonikarji celjske Svobode;

petek, 2. decembra: 17.25 — turistična oddaja; 18.40 — za vsakogar nekaj;

sobota, 3. decembra: 17.25 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; drugi del.

Vse oddaje ob delavnikih se končajo ob 18. uri.

Ptički v enem gnezdu

Pred dnevi je mladina II. osnovne šole slavila velik uspeh, kajti v Celje je prišel direktor sovjetskega doma kulture v Beogradu tovariš Viktor Peterson, ki je desetim celjskim slikarjem, udeležencem mednarodne slikarske razstave, ki je bila v Moskvi pod naslovom »Moja dežela, moj dom«, razdelil priznanja.

Tovariš Viktor Peterson je povedal, da je zelo vesel, ker je lahko v roke žirije 70.000 slikarskih izdelkov mladine vsega sveta, da so bili moskovski poštarji prestrašeni, ko so morali nositi številne pošiljke na en sam naslov in da žirija ni imela lahkega dela. Dalje je povedal, da je zelo vesel, ker je lahko prišel v Celje, od koder je na natečaju sodelovalo kar deset mladih risarjev in še to, da je zmagovalka natečaja Celjanka — Vera Bradač.

Žirija se je soglasno odločila, da je njena misel, ki jo je izrazila v sliki z velikim gnezdom na velikem drevesu in v gnezdu raznobarni ptički — kakor človeštvo na svetu, vseh polti in v skupnem gnezdu, da je torej ta misel vredna prvega mesta. Ko se je žirija odločila, so risbo Vere Bradačeve natisnili kot le-

pak in ga razobesili po vsej Moskvi, da je vabil obiskovalce na razstavo. Za razstavo so izbrali 1500 mladinskih risb, med njimi jih je bilo kar 131 iz raznih krajev Jugoslavije in deset učencev II. osnovne šole v Celju.

Direktor sovjetskega doma kulture v Beogradu je vsem desetim podelil značko in diplomu, Veri Bradačevi pa še posebno nagrado: velikega pajaca, ki ga je mogoče razstaviti na več manjših in vedno manjših pajacov. Mladina, ki je bila na svečanosti, je bila navdušena, posebej še tisti, ki so prejeli priznanja. Tovariš Peterson je ob zaključku čestital vsem, ki so prejeli priznanja, a vse druge je vzpodbudil, naj jim bo ta zmaga za vzor, saj imajo še vsi možnosti, da se uvrstijo kdaj drugič med razstavljavce.

Kolik pomen so v Sovjetski zvezi pripisali tej razstavi, dokazuje že to dejstvo, da so jo pripravili v prostorih Sovjetske akademije umetnosti, kjer sicer razstavljajo samo najbolj znani slikarski mojstri. Tovariš Peterson je pohvalil tudi prizadevanja akademske slikarke Da-

rinke Pavletič-Lorenčak, ki vodi likovni pouk na II. osnovni šoli.

Nagrajenim učencem je čestital tudi predsednik sveta za šolstvo, tovariš Franček Knafelc. Tudi on je izrekel vse priznanje prizadevni akademski slikarki in ji v imenu sveta izročil spominsko priznanje. Ta uspeh celjskih mladih slikarjev in ne nazadnje tudi uspeh Darinke Lorenčakove je lahko zares vsem velika vzpodbuda za nadaljnje delo.

OBČINSKA PIONIRSKA KONFERENCA V CELJU Zanimivo tekmovanje

Pred dnevi so se v Celju v Narodnem domu zbrali predstavniki pionirskih odredov celjske občine, da bi na skupni pionirski konferenci ocenili svoje delo v preteklem obdobju ter povedali svoje načrte za letošnje šolsko leto. Konferenca je bila odlično pripravljena, zato je tudi potekala brez zapletov in je pokazala, da pionirjem uspe sleherna akcija. Ob tej priložnosti so delegati poročali o delu pionirskih odredov v preteklem letu, zlasti pa so analizirali uresničitev programa Jugoslovanskih pionirskih iger, ki potekajo pod geslom Kdo več ve, kdo bolje zna. Ugotovili so, da je večina odredov lepo opravila svoje dolžnosti, tako pa obetajo tudi programi za prihodnje leto; saj so nekateri tako bogati in domiselni, da bodo zahtevali njihove najboljše sposobnosti.

Pionirji pa so na tej konferenci govorili tudi o problemih svojega kraja in omenjali — kot je ob takih priložnostih že običajno — zlasti komunalna vprašanja. Tako je nek fantič iz Socke povedal, da je že skrajni čas, da nekdo popravi brv, ki vodi čez potok. Če hočejo namreč otroci v šolo, morajo bresti vodo. Tako sedijo pri pouku mokri in marsikateri zaradi tega celo zbolijo. Ker so bili na pionirski konferenci tudi predstavniki občinske skup-

ščine, je pionir potrkal na prava vrata.

Tokrat so udeleženci konference izvolili tudi občinski pionirski odbor, ki naj bi se občasno sestajal in ugotavljal, kako poteka delo v pionirskih odredih, sprejeli pa so tudi nekaj sklepov, med katerimi je prav gotovo najpomembnejši ta, da se bodo vsi vključili v tekmo-

vanje za Kajuhovo bralno značko. Gre za akcijo, ki jo je začela občinska zveza društev prijateljev mladine, njen namen pa je, da mladino vzpodbudi k branju kvalitetnih knjižnih del. Tekmovalci bodo o branih knjigah napisali obnove in imeli govorne vaje, posebne komisije pa bodo ocenile najboljše.

Trio Lorenz Drugi mladinski koncert

Trio Lorenz (violina, čelo, klavir) si je pridobil sloves tudi na tujem. Mladi reprodutivni virtuozno muzicirajo na svojih instrumentih. Celjski program je zajel dela Haydna, Turina, Paganinija, Čajkovskega, Rahmainova in Griega. Ves program so izvajali na pamet, kar je vsekakor zelo zahtevno.

Haydnov trio so podali sočno in sončno in se vživeli v duha tega klasika. Srednji stavek je zvenel brez prigrorov. Turina je manj znani španski komponist Debussyeve smeri, temo z variacijami so izvedli bravurozno. Paganinijeva skladba — Mojzesova fantazija — je v violinski literaturi preizkusni kamen. Kompozicija je pisana le za C-struno in popestrjena s flažoleti, ki zvenijo le ob absolutno čisti intonaciji. Čajkovskega Jesenska pesem iz »Letnih časov« je preporna čudovite ruske melodike. Griegov Antrin ples iz »Peer Gynta«, komponiran na norveško folkloro še dolgo ne bo izgubil prvotnega čara. Zaključna točka je bila Rahmainova Elegija.

Trio Lorenz je ansambel treh bratov, ki se posrečeno dopolnjujejo v disciplini igre in muzikalnem postvarjanju. Naša akademija mora biti ponosna na svoje gojence, ki po diplomih preraščajo akademski okvir. Malce je motil v skupni igri mestoma klavir, ki je deloma pokrival violino in čelo. Komentator je bil tudi to pot prof. Egon Kunej. V bodoče bi želeli razširjeno razlago, saj se ni bati, da bi leta mlado publiko utrujala. Prizadevanje naše koncertne poslovalnice je vsekakor pozitivno. Če že v Celju »odmiral« interes odraslega občinstva za teht-

ne koncerte, bo mladina izpolnila naša pričakovanja v bodoče. Prijetno je človeku, ki sedi med mladimi poslušalci, ko opazi, kako sledijo izvajalcem od točke do točke brez pojemajočega interesa. Dopoldanski in popoldanski program v enem dnevu je bil za trio Lorenz nad vse težavno dejanje. Lažje je podobnim zahtevam zadostiti pri večjem sestavu solistov, ki po svoje dopolnjujejo del koncertnega programa. Temu izjemnemu naporu tria velja naše posebno priznanje. Bratje Lorenz rastejo v kvalitetne reprodutivce, njihovo umetnost bomo z veseljem poslušali tudi v prihodnje.

A. S.

Dedek Mraz v stiski

Vsako leto ob tem času ugotavljamo, da lepih načrtov za praznovanje noveletne jelke ne bo mogoče uresničiti, ker ni denarja. Tako se bo, kot kaže, zgodilo tudi letos in od lepo zamišljene prireditve bodo odpadli najrazličnejši domisleki in dopolnitve. Delovne organizacije celjske občine — tako pa je tudi drugod — se namreč še zmeraj ne morejo odreči internim proslavam ob praznovanju noveletne jelke. V te namene gre sicer veliko denarja, vendar imajo otroci od tega veliko manj, kot bi lahko dobili na veliki osrednji prireditvi. Sladka darila, ki v teh dneh kar dežujejo v otroška naročja, so prav gotovo malenkost v primerjavi s pašo za oči, ki bi jim bila na razpolago v morebitnem pravličnem naselju. Pa dedek Mraz, njegovo čudovito spremstvo, stojnice z dobrotami — vse to je tisto, kar v otroku ostane precej dlje kot pa spomin na lepo zavito čokolado. In vendar ostaja po starem: nekateri otroci so deležni po-

zornosti kar dveh delovnih organizacij, drugi pa ob svojem najbolj veselem prazniku ne dobijo ničesar.

Društvo prijateljev mladine v Celju je letos nameravalo zabavišni prostor postaviti na Kocenovem trgu, v starinskem okolju vodnega stopla. To bodo tudi storili in dedek Mraz bo obiskal otroke, toda njegovo spremstvo ne bo tako bogato, kot so si zamislili in tudi njegovi obiski ne tako pogosti. Vse je treba namreč plačati in ob tem človek ne more mimo občutka, da so le še redki tisti ljudje, ki bi kaj naredili zastonj — tudi če gre za otroke, ne. Tako se stroški kopičijo in prireditve, ki bi jo verjetno lahko napravili tudi z malo denarja, stane milijone. To pa je ob sedanji situaciji prav gotovo preveč, da bi si jo lahko privoščili. Zato bi morda še enkrat rekli — združimo sredstva, namenjena za veselje, pa se vsaj tu rešimo drobnjarkarstva in »internosti«, ki so včasih še veliko dražje.

Nocoj bomo lahko v Slovenskem ljudskem gledališču gledali premiero Dumasovih »Treh mušketirjev«. Delo je prevedel in zrealiziral Andrej Stojan. Zaradi svojevrstne razgibanosti in pestrosti, ki jo vsebuje delo, prijetna parodija na tolikanj bran roman, bodo s predstavo zadovoljni mlajši in starejši obiskovalci gledališča. Razen »mušketirskih« pustolovščin in dogodivščin je v delu še dosti petja, plesa, šale in zabave, kar so pomagali ustvariti Vida Zupan-Bekićeva s kostumi, Vladimir Rijavec s sceno, glasbo in glasbeno vodstvo pa je uresničil že večkrat uspeši Edo Goršič.

Na sliki vidimo prizor z ene izmed zadnjihkušenj.

LUDVIK REBEUŠEK

I. Del: Tudi vozovnica prvega razreda ne zagotavlja vedno udobne vožnje

Mednarodni kongres za balneologijo in klimatologijo — ali kot je uradni naziv: Congres international du thermalisme et du climatisme medical — se je pričel v Cannesu 29. septembra letos. Tega dne pa sem šele pričel s potovanjem na ta kongres.

Zamudo sem imel nekaj zaradi pomanjkanja časa, še bolj pa zaradi pomanjkanja denarja (beri: deviz). Vendar sem si izračunal, da bom kljub temu lahko prisostvoval delovnemu delu kongresa. Res je, da sem imel v rokah pismeno obvestilo naše organizacije iz Beograda, da so me predlagali kot zastopnika

Mednarodni kongres za balneologijo in klimatologijo

Jugoslavije v gospodarskem odboru tega kongresa, vendar je uradno potrdilo izostalost in to zopet zaradi pomanjkanja deviz. V Cannesu sem ugotovil, da se je enako primerilo tudi ostalim delegatom iz Jugoslavije, ki pa so vendarle od drugod dobili zadostna sredstva, da so lahko prisostvovali celotnemu programu.

Jugoslavija je že vrsto let članica mednarodne organizacije E. I. T. E. C. (Federation international du thermalisme et du climatisme) vendar menda doslej nismo pošiljali zastopnikov iz Slovenije na kongrese in sestanke te organizacije, vsaj ne na račun zveznih sredstev. Tako sem bil letos menda zaradi decentraliziranega plačovanja potnih stroškov edini slovenski zastopnik v jugoslovanski delegaciji in prvič na tem mednarodnem zboru. Prav gotovo ste, dragi bralci, po 28. juliju letos že večkrat slišali ali brali o težavnem položaju naših naravnih zdravilišč, od kar je zdraviliško

zdravljenje pri nas črtano iz osnovnega zdravstvenega varstva. Vendar pa smo na tem kongresu poslušali referat s popolnoma nasprotnimi ugotovitvami. Vendar o tem kasneje.

Najprej še nekaj besed o potovanju, ki ni bilo tako enostavno, kot bi človek pričakoval. Naj povem, da sem potreboval za potovanje z brzovlakom ali ekspresom dve noči in še dober dan. Sem manj prijetno pa je bilo dvakratno prestopanje z daljšim čakanjem. Vsekakor potujejo naši izletniki s Kompasovimi ali Izletnikovimi avtobusi na Azurno obalo udobneje kot pa sem jaz pa čeprav sem imel vozovnico I. razreda. (Zato pa nimajo dnevnic.)

Prva nerodnost je bila že v tem, da sem moral na vlak v Ljubljano. Ker je bil tam odhod nekaj po 4. uri zjutraj, je bila potrebna še nočna vožnja iz Celja do Ljubljane.

Vnaprej sem se veselil na to, da bom v I. razredu ekspresa še lahko dremal do Trsta. Pa sem se zaraču-

nal. Vlak je bil tako nabito poln, da sem v I. razredu lahko samo stal. Upal sem, da bo večina potnikov v Trstu izstopila. Ko se je zdanilo, sem našel prostor v drugem razredu. Moj sosed je bil medicinec iz Zagreba, ki je potoval na večmesečno prakso v Švico, v Lausanne. Tako sva bila že dva na skupni poti do Milana, tj. za 12 ur potovanja.

V Trstu mi je vlak skoraj ušel, ker v Italiji ni več veljal letni čas, kar pomeni razliko za 1 uro. Na poti do Milana se nam je priključil nek Švicar, zastopnik tvrde Brown Boveri, ki ima mnogo poslovnih stikov z našimi ladjedelnicami. Povedal je med drugim, kako mu je »zaribal« vožnjo iz Kopra v Trst koprski taksi, ko so štrajkali šoferji na italijanskih avtobusih, tudi na tistem, ki vozi na tej progi.

V Benetke je pripeljal naš vlak na zadnje postajo, ne pa samo do Mestre. Tako sva s sopotnikom iz Zagreba med krajšim postankom napravila sprehod ob kanalu ter bližnjih ulicah. Bil je prvič v Be-

netkah in kljub slabemu vremenu navdušen. Manj navdušen nad postankom pa je bil Švicar, ki je imel napačen vojni red. V teh dneh namreč v Italiji niso samo uvedli zimski čas, temveč tudi zimski vojni red. Vendar so vlakovne zveze iz Milana v Švico tako ugodne, da je bil kljub vsemu že zvečer v Zürichu.

V Milanu je lilo kot iz škafa in po nasvetu potnikov nisem izstopil, da bi tu počakal 5 ur na vlak za Ventimiglio, temveč sem takoj nadaljeval potovanje do Genove. Rekli so mi, da bo ob morju gotovo boljše vreme, brez dežja. V Genovi še nisem bil, v Milanu pa že dva ali trikrat. Tu sta me tudi zapustila Zagrebčan in Švicar, pot sem nadaljeval samo z italijanskimi potniki, ki so vneto prelistavali novi vojni red. Od njih in od sprevednika sem izvedel, da bom moral čakati v Genovi skoraj 6 ur, torej bo dovolj časa vsaj za kratek ogled mesta, predvsem pa pristanišča.

(Nadaljevanje sledi)

KOMPAS OBVEŠČA

TURISTIČNE OBJAVE

ZASEDNOST KAPACITET

Na celjskem turističnem področju je na razpolago dovolj prostih mest v vseh turističnih krajih. Potrebne so le rezervacije ob sobotah v hotelih Celcica, Evropa in Paka. Opozorjamo na rezervacije za 29. in 30. november tako za planinske postojanke kakor za hotele in zdravilišča. V zdraviliščih imajo zdaj znižane cene.

PRIREĐITVE

V Celju je vsako soboto zvočar plesna glasba v SAMOPOSTREZNI RESTAVRACIJI. V Velenju vsak večer razen ponedeljka v hotelu PAKA. V Rogaski Slatini vsako soboto in nedeljo v restavraciji POSTA. V Šempetru 27. novembra volitev NAJLEPŠE SAVINJČANKE.

KOPANJE

Zunanji obiskovalcem je na voljo kopalni bazen v zdravilišču Laško in Dobrna.

CESTE

Vse ceste na celjskem turističnem področju vključno ceste Rimske Toplice—Zidani most so prevozne.

NOVA ŠTEVILKA ČASOPISA LEPO MESTO
Ze nekaj dni je v prodaji nova številka časopisa LEPO MESTO, glasila Opleševalnega in turističnega društva Celje z izredno pestro in zanimivo vsebino. Časopis je na voljo v kioskih in trafikah.

OBČNI ZBOR OPLEŠEVALNEGA IN TURISTIČNEGA DRUŠTVA
Redni občni zbor Opleševalnega in turističnega društva Celje bo v petek dne 16. decembra ob 19 uri v Narodnem domu. Po občnem zboru bo koncert Ladka Korošca Koritnika prvakov ljubljanske opere. Prosimo vse, da ta termin upoštevajo in na ta dan ne organizirajo drugih prireditev.

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Petek, 25. novembra ob 19.30 uri:
Aleksandre Dumas: TRIJE MUSKETIRJI. Premiera. Premijski abonma in izven. Vstopnice so še na razpolago.

Sobota, 26. novembra ob 19.30 uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Goztovanje v Slovenski Bistrici.

Sobota, 26. novembra ob 20. uri:
SLAVNOSTNA PROSLAVA V ČAST DNEVA REPUBLIKE.

Nedelja, 28. novembra ob 10. uri:
A. Dumas: TRIJE MUSKETIRJI. II. mladinski nedeljski abonma.

Nedelja, 27. novembra ob 19.30 uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Goztovanje v Sevnici.

Ponedeljek, 28. novembra ob 19. uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Goztovanje v Zagorju.

Petek, 2. decembra ob 15.30 uri:
A. Christie: MIŠELOVKA. I. mladinski popoldanski abonma.

Sobota, 3. decembra ob 19.30 uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Abonma za delovne organizacije in izven.

Nedelja, 4. decembra ob 19.30 uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Goztovanje v Drami SNG Ljubljana.

Ponedeljek, 5. decembra ob 16. in 19.30 uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Goztovanje v Kranju.

Torek, 6. decembra ob 19.30 uri:
A. Dumas: TRIJE MUSKETIRJI. Torkov abonma in izven.

OBČINSTVO OPOZARJAMO NA NASLEDNJO SPREMEMBO: ODSLEJ SOBOTNI ABONMA NE BO TAKOJ DRUGI DAN PO PREMIERI, MARVEC SELE NASLEDNJI TEDEEN. DO SPREMEMBE JE PRISLO ZARADI ORGANIZACIJSKE SHEME

OPREMLJENO sobo s centralnim ogrevanjem oddam dvema prosvetnima delavkama ali starejšima dijakinjama. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO sobo v Celju iščem. Biba Špendal, Rožna dolina Cesta XII. št. 4 — Ljubljana.

ZAPOLITEV

HIŠNI SVET Trg V. Kongresa 10 Celje, išče hišnico. Stanovanja ni.

MLAJŠE dekle išče kakršno koli lažje delo, gre tudi za gospodinjstvo pomočnico k manjši družini. Naslov v upravi lista.

POSTENO varuhinjo za 8 ur dnevno na dom iščem. Naslov v upravi lista.

UPOKOJENKA, samostojna kuharica gre k starejšima zakoncem v pomoč za prazno sobo. Naslov pustiti v upravi lista.

GREM za hišnico, gospodinjico ali oskrbnico k starejšim ljudem v Celju ali okolici. Pismene ponudbe na upravo lista pod šifro »33«.

RAZNO

NUJNO potrebujem 2000 N-din posojila. Vrnem po dogovoru. Pismene ponudbe pod šifro »NUJNO«.

NACRT za centralno ogrevanje izdelam hitro, poceni. Ponudbe pod »SOLIDNO«.

VDOVA, upokojenka, dobra gospodinja, veselja za znajca, z lepim stanovanjem želi spoznati iskrenejšega dobrega prijatelja ali moža od 50—60 let. Pismene ponudbe na upravo lista pod »NEODVISNA«.

ŠIVALNE stroje vseh vrst sprejemem v popravilo. Božo Švenčič, finomehanik, ulica Moša Pijade 15 a Celje (Pri avtobusnih garažah)

Gostilna »PRI POSPEH« Kasaze — Petrovče, vabi na otvoritev gostilne, ki bo dne 26. novembra 1966 s pričetkom ob 17 uri. Za obisk se priporoča!

ELVOTERM električna posteljina blazina, z jamčen domači izdelek **odstranjuje** neugoden občutek posteljnine v vlažnem stanovanju in po zračenju. Servisna služba!

Tovarna »EMO« Celje

RAZGLAŠA NASLEDNJA PROSTA DELOVNA MESTA ZA:

- KONTROLO ORODIJ**
POGOJ: strojni tehnik z več let prakse,
- OSKRBO Z ELEKTROENEGIJO**
POGOJ: elektrotehnik z nekaj let prakse,
- VZDRŽEVANJE TELEFONSKIH NAPRAV**
POGOJ: visokokvalificiran telefonski mehanik z nekaj let prakse,
- ZIDARSKA DELA**
POGOJ: kvalificiran zidar z nekaj let prakse,
- UPRAVLJANJE PARNIH KOTLOV**
POGOJ: Izprašan kurjač z nekaj let prakse.

Osebnih dohodkov po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Interesenti dobijo vsa potrebna pojasnila v kadrovski službi podjetja.

Rok prijave 15 dni od dneva objave.

Oddelek za gospodarstvo Skupščine občine Zalec objavlja na osnovi 4. člena Zakona o urbanističnih projektih (Uradni list LRS, št. 22/58) in na osnovi sklepa Skupščine občine Zalec z dne 25. oktobra 1966 5-mesečno

JAVNO RAZGRNITEV

zazidalnih načrtov naslednjih stanovanjskih sosesk:

- Vransko I.
- Šempeter »D«
- Petrovče »Vrt«
- Vinska gora
- Braslovce in
- Prebold II

Zazidalni načrti so razgrnjeni od 1. novembra 1966 do 31. januarja 1967. V času razgrnitve lahko da vsak občan, delovna ali druga organizacija pripombe in predloge k predlogu zazidalnih načrtov. Pripombe in predloge lahko zainteresirani vpišejo tudi v knjigo pripomb, ki je priložena zazidalnim načrtom.

Načrti bodo razgrnjeni pri podjetju Stanovanjsko gospodarstvo Zalec in oddelku za gospodarstvo Skupščine občine Zalec vsak ponedeljek in petek od 7. do 14. ure in vsako sredo od 7. do 12. in od 13. do 17. ure. Po preteku treh mesecev bodo zazidalni načrti s pripombami obravnavani na zborih volivcev.

Oddelek za gospodarstvo
Skupščine občine Zalec

»MONTANA ZALEC bo v času od 2. do 13. 12. 1966, vsak delovni dan od 8. do 16. ure zaradi likvidacije premogovnika Zabukovica

JAVNO RAZPRODAJALA

v skladišču v Zabukovici razni reprodukcijski material in drobn inventar.

Razprodajano bo:

- železo raznih profilov
- železne cevi raznih dimenzij
- razno pločevino
- vijake, matice, žičnike, zakovice ipd.
- jekla raznih profilov
- žične jeklene vrvi
- medenino
- elektro material (dinamo žica kabli različnih dimenzij, inštalacijski material ipd.)
- razni strojni deli (zobčniki, kroglični in valjni ležaji ter drugo)
- razno orodje (motike, krampi, svedri, pile, sekire, razne žage; elektroinštalatersko, mehaničarsko, zidarsko, ključavničarsko orodje in drugi material).

Razprodaja raznega orodja, ki je navedeno pod zadnjo točko, bo samo od 12. do 16. 12. t. l., ostalo pa ves čas, kakor je navedeno.

Material je nov, le del orodja je bil že rabljen. Razprodaja bo s popustom od 10 do 50%.

Pravico do nakupa imajo vse pravne in fizične osebe. Pravne osebe naj prinesejo s seboj naročilnico, fizičnim osebam pa se bo prodajalo le proti takojšnjemu plačilu.

VSE CESTE VODIJO

V

Po najlepši cesti Italije — imenujejo jo opravičeno avto cesta SONCA — bodo peljali v VECNO MESTO udobni avtobusi IZLETNIKA. Mimo ogleda Rima in njegovih zanimivosti, predvideva bogat program šestdnevnega potovanja po Italiji še kup drugih privlačnosti... Gotovo pa je od vsega najbolj privlačna cena: šest dni bivanja v Italiji velja le 514 N-din. Podrobnejše informacije daje

IZLETNIK CELJE IN POSLOVALNICE

»TOVARNA NOGAVIC«
POLZELA

razpisuje
prosto delovno mesto

TAJNICE DIREKTORJA

Kandidatke morajo imeti dokončano srednjo ekonomsko šolo s prakso na ustreznih delovnih mestih. Obvladati morajo strojepis, stenografijo, tekočo korespondenco in eden tuj jezik.

Razpis traja do 10. decembra 1966.

Vloge sprejema splošno-kadrovski sektor delovne organizacije in daje tudi potrebne informacije.

Osebnih dohodkov je določen v pravilniku.

Obrotno gradbeno podjetje »REMONT« Celje
Cesta na Ostrožno 8

objavlja
prosti delovni mesti:

1. obračunskega tehnika

pogoj: gradbeni tehnik z več let prakse,

2. šoferja »C« kategorije

prednost imajo osebe, ki poleg zahtevanega obvladajo še kak drug poklic gradbene stroke.

Stanovanje ni zagotovljeno. Nastop službe pod 1. takoj, pod 2. pa po dogovoru.

U G O D E N N A K U P

KJE?

V NOVI SAMOPOSTREZNI PRODAJALNI »PLASTIKA«

STANETOVA ULICA 13

Velika izbira izdelkov iz gume in umetnih mas
Obiščite nas in zadovoljni boste

K PRAZNIKU REPUBLIKE ISKRENO ČESTITA KOLEKTIV

TEHNO - MERCATOR CELJE

Drasališče odprto

Peto v Jugoslaviji ima Celje umetno drsališče. Zgradili so ga ob veliki pomoči delovnih organizacij in z mnogimi dragocenimi prizadevanji skupine amaterskih športnih delavcev, ki jim je otroško zadovoljstvo tudi njihovo lastno veselje. Kajti — zlasti najmlajšim je namenjena čudovita nova drsalna ploskev. Ze to je dovolj velik razlog, da se slovesnega dogodka niso veselili samo športni delavci, temveč tudi velik del celjske javnosti.

In vendar ni čisto neutemeljen občutek da se ne zavedamo prav velikega pomena novega drsališča, ali bolje — rekli bi velikega deleža tistih, ki so za drsališče v mestnem parku žrtvovali še veliko več kot samo svoj prosti čas. Včasih je samo »hvalae veliko, včasih pa premalo. In v tem primeru velja drugo. Hokejskodrsalni klub je najbolj zaslužnim sodelavcem pri gradnji drsališča podelil posebno priznanja in čeprav so le-ti marsikaj opravili po svoji službeni dolžnosti, članov kluba to ni oviralo, da ne bi uvideli tudi tistega drugega, veliko pomembnejšega deleža. Amaterjem pa bo v spomin na pomembno pridobitev ostalo le drsališče in množica otrok, ki se bo pozimi in poleti podila po betonski plošči. Očitnejše družbeno priznanje je namreč tudi tokrat ostalo za zaprtimi — konkretno: vrati občinske skupščine, pa čeprav ima tudi ta nedvomno velike zasluge za to, da Celje zdaj v jugoslovanskem športnem življenju še več pomeni.

Na sliki: gostje na slovesni interni otvoritvi umetnega drsališča v Celju, v petek, 18. novembra.

ZAKLJUČEK NOGOMETNIH TEKMOVANJ

Za konec poraz

Nogometno tekmovanje v republiških konkurencah za to jesen so pri kraju. V Celju je bil zaključek kaj klavrn. Ne samo igra, ki je morala biti na nizkem nivoju že zaradi snega, ampak tudi rezultat je bil vse prej kot pa razveseljiv za celjske nogometaše.

Igralci Triglava so se zavedali, da bodo dosegli na težkem terenu uspeh le s skrajno borbena igro. To jim je tudi uspelo, za razliko od nogometašev Celja, ki so bili neprijetno manj borbeni, saj se enemu izmed njih niti ni ljubilo nastopiti v drugem polčasu. Zaradi izenačenosti ekip v SNL so Celjani pa zadnjem kolu pristali precej nizko na tabeli, vendar jim situacijo kviri neupoštevana prekinjena tekma s Kovinarjem, ki jo bodo verjetno dobili s 3:0 w. o. V tem primeru bi bili po jesenskem delu na četrti poziciji.

V vzhodni conski ligi tokrat niso največjo zmago zabeležili nogometaši Kladivarja, ampak Steklarja v Ljutomeru z 8:1. Nastreljali so se tudi Olimpovci proti Grafičarju 5:1. Kladivar je v Lendavo odpotoval precej oslabiljen, tam pa sta bila dva igralca tudi izključena pa je vseeno priboril zmago in s tem ostal neporažen v jesenskem delu tekmovanja. Derbi med Šoštanjem in Velenjem se je končal neodločeno, tako, da lestvica jesenskega dela izgleda takole:

Kladivar	11	11	1	0	61:8	21
Steklar	11	7	2	2	37:20	16
Olimp	11	7	2	2	35:19	16

Nafta	11	4	3	4	33:25	11
Partizan S.	11	5	1	5	26:32	11
Fužinar	11	4	2	4	21:21	10
Drava	11	3	4	4	21:25	10
Grafičar	11	3	3	5	15:26	9
Mejnik	11	3	2	6	19:27	8
Pohorje	10	3	1	6	11:39	7
Velenje	11	1	4	6	16:30	6
Tehnostroj	11	1	3	7	20:43	5

Na področju celjske nogometne podzveze sta bilj minulo nedeljo na sporedu še dve zaostali tekmi. V Krškem je domače moštvo premagalo Polzelo s 4:1, moštvo Ljubnega pa je srečanje s Konjicami dobilo brez borbe 3:0, ker nasprotnika ni bilo na igrišče.

Končna lestvica:

Šmartno	10	8	1	1	41:22	17
Zalec	10	7	1	2	37:25	15
Brezice	10	7	0	3	25:13	14
Ljubno	10	6	2	2	32:19	14
Polzela	10	5	0	5	27:22	10
Senovo	10	5	0	5	27:30	10
Radeče	10	4	1	5	35:28	9
Vojnik	10	4	0	6	22:33	8
Konjice	10	3	0	7	16:24	6
Krško	10	2	1	7	22:35	5
Gotovlje	10	1	0	9	10:43	2

ŽRTVE PROMETA

ZASNEŽENE CESTE

Največ prometnih nesreč se je v zadnjih dneh zgodilo prav zaradi novo zapadlega snega, ceste so bile mokre in spolizke, vozniki pa niso bili dovolj prilagodili hitrosti svojih vozil. Tedaj, ko je prvi padel sneg je bil omejen promet za tovrstne s prikolicami na cesti I. reda Ljubljana-Maribor, ker so bili možni resni zastoji na Trojnah in znanih klancih pred Slovensko Bistrico. Tako so odgovorne službe uredile posebne prostore za čakanje teh avtomobilov. Otežkočen je bil tudi promet na obvoznici cesti III. reda Rimске Toplice-Hrastnik in na cesti III. reda Slivnica-Loka pri Zsumu ter Slivnica-Kozje, kjer so bili zastoji zaradi približno 30 cm visokega snega.

PADLI IZ AVTOMOBILA

Voznik dostavnega avtomobila IVAN MAČEK je vozil proti Ljubljani, ko ga je v Arji vasi pričel prehitovati avtobus, ki ga je upravljajl JOZE LAZAR. Prehitoval je tako terno, da je z zadnjim delom zadel v prednji del dostavnega avtomobila, ki ga je zaradi močnega sunka obrnilo in zaneslo v jarek. Poleg voznika so bili njegova žena in dva otroka, ki so pri padcu padli iz avtomobila. Manjše poškodbe sta dobila voznik in žena, voznik avtobusa pa ni počakal na kraju nesreče, vendar so ga izsledili.

VRATOLOMNA VOZNAJA

Ko je pripeljal voznik osebnega avtomobila MARTIN ZORKO na desni blagi ovinek v Pirečici, ga je zaradi prevelike hitrosti pričelo zanašati. Zavozil je na levo stran ceste, zadel v občestni kamen in ga prelomil. Avtomobil je odbilo naprej še 8 metrov ter ga vrglo v potok, zopet sunek in zaustavil se je nekaj metrov stran od potoka na strehi. Poleg voznika sta bila še sopotnika FRANC JONKE in IVAN SMOLNIKAR, ki sta dobila le manjše praske. Voznik ZORKO pa je dobil rano na glavi in roki. Skodo na avtomobilu so ocenili na 6.000 N-dinarjev.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 26. novembra 1966 do 2. decembra 1966: Ciril UMEK, veterinar, Celje, Kersnikova 37, (vogal Dečkove in Kersnikove)

Od 3. do 10. decembra 1966: Janez CERNEJ, veterinar, Celje, Kajuhova 11, — blok 3/II, tel. 22-32

Vsem delovnim ljudem
ob Dnevu republike čestita
kolektiv tovarne nogavic,

POLZELA

V skladu s 26. členom točke 2 TZDR razglašja Kreditna banka Celje prosto delovno mesto

snažilke

Delovno mesto bo zasedeno za določen čas takole:

od 15. 12. 1966 do 31. 4. 1967 s polnim delovnim časom;
od 1. 5. 1967 do 31. 8. 1967 z nepolnim delovnim časom.

Kandidatke naj prijave vložijo pri Kreditni banki Celje do 5. 12. 1966.

KONCERTI

SREDA, 14. DECEMBRA v Narodnem domu koncert simfoničnega orkestra Akademije za glasbo v Ljubljani.

Dirigent: Uroš Prevorsek.

Ob 17. uri koncert za mladino.

Ob 20. uri za odrasle.

Vstopnice po 5, 4, 3 in 2 N-din so na voljo v glasbeni šoli.

FOTO ŠPINDLER

Celje, Mariborska 64

čestita občanom ob prazniku Republike in se priporoča cenjenim strankam!

KREDITNA BANKA CELJE

SVOJE PRIHRANKE BOSTE VARNO IN ZA VAS KORISTNO NALOŽILI NA HRANILNO KNJIZICO KREDITNE BANKE CELJE!

KREDITNA BANKA CELJE — OSREDNJA ENOTA Z EKSPOZITURAMI ZALEC, MOZIRJE, LASKO, ŠENTJUR PRI CELJU, SMARJE PRI JELSAH, ROGAŠKA SLATINA, SLOV. KONJICE, SEVNICA IN BREZICE.

PODRUŽNICE:

Celjska mestna hranilnica Celje

SLOVENSKA BISTRICA

VELENJE z ekspozituro ŠOSTANJ

SLOVENJ GRADEC z ekspoziturami v RADLJAH OB DRAVI, Dravogradu, Prevaljah, Ravnah na Koroškem in Mežici.

Obrestna mera za navadne hranilne vloge 5% — za vezane preko 12 mesecev od 7 do 7,5%.

ZA GRADNJO, NAKUP IN OBNOVO STANOVANJ JE BANKA UVEDLA POSEBNO NAMENSKO VARČEVANJE.

KREDITNA BANKA CELJE

TRGOVSKO PODJETJE

moda

S POSLOVALNICAMI
V CELJU

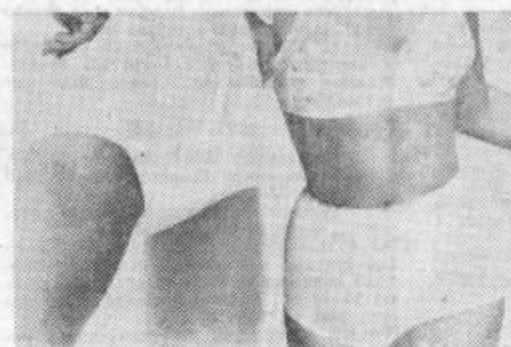
DROGERIJA

Se vedno velja: najlepší spomin so gublivi posnetki doživete! Tudi darila pripravijo obilo veselja! In zdaj je čas! Snemalne kamere, projektorje, filme in še mnogo tega, s čimer boste imeli veselje sami in vaši dragi! Izkoristite ugodnost nakupa s kreditom podjetja!

VESNA

Adam in Eva sta se skrivala s figovimi listi. Toda takrat je bilo toplo. Današnji Adami in Eve potrebujejo nekaj več. V poslovalnici VESNA si lahko oskrbite okusno žensko in moško mako perilo, ki ga boste nujno potrebovali, če boste hoteli prestatati letošnjo zimol!

Manufaktura

Ste se odločili, da si boste za prihodnje svečanosti naročili obleko pri krojaču? Potem stopite poprej k MANUFAKTURI, kjer vam bodo postregli z metriskim blagom iz uvoza in naj-najbolj kvalitetnimi domačimi izdelki. Ne odlašajte in kmalu vas bodo vsi občudovali!

BABY

Se vaš otrok pritožuje, da ga zebe? Stopite z njim v poslovalnico BABY in izbrali mu boste lahko plašček, kakršnega bo vesel, v katerem mu bo toplo, četudi bo ves dan na snegu. Ne zamenarite svojega otroka in poskrbite, da mu bo pozimi toplo!

25 let brežiškega pohoda

Iz Griž proti Celju se pomika partizanska kolona. Dva dni je počivala na kozolcih pri kmetih Naprudnik, Novak in Kajtna, kamor je prispela po napornem pohodu z Dobrovelj. Tam je dva dni prej zabeležila svojo prvo veliko zmago nad Nemci. Bila je to bitka na Creti.

Pot nas je vodila ob desnem bregu Savinje do petrovškega mostu, nato pa smo jo ubrali na nasprotno stran ter se preko Lopate pri Celju začeli pomikati naprej. Sli smo proti Dramljam. Ko je bilo Celje za nami je pričelo snežiti. Poti proti Dramljam ni nihče poznal in vendar smo se nekaj ur za tem znašli pred njimi. Snežilo je čedalje bolj. Dramlje smo obšli ter se okoli pete ure zjutraj ustavili pri samotnem kmetu, pri znani Dobrotrinski družini, kjer smo prenočili.

Dan smo preživeli še dokaj mirno. Bili smo brez hrane. Popoldne smo zvedeli, da grejo za nami Svabi. Toda ta dan se z njimi še nismo srečali. S prvim mrakom smo šli znova na pot. Vso noč smo hodili in se proti jutru ustavili pri nekem samotnem kmetu v bližini Ljubečne. Bili smo premočeni in zeblo nas je, kajti snežilo je že dva dni neprestano. Popoldne so Nemci hajkali po hosti, nedaleč od nas. Bili smo pripravljani na vse. Do spopada pa ni prišlo. S prvim mrakom smo pot nadaljevali.

Savinjski bataljon je imel takrat veliko nalogo. Moral bi prispeti na Bizeljsko, kjer so takrat Nemci na veliko preseljevali. Tu bi morali začeti z akcijami in tako omejiti okupatorjevo delo. Če bi nas ne oviral visok sneg pa vsakodnevne borbe in hajke, bi bila naloga bolj izvedena.

Brežiški pohod Savinjskega bataljona je vodil komandant Franc Rozman-Stane.

Po dolgem in napornem pohodu smo se zjutraj ustavili pri malem kmetu pri Sv. Emi nad Slivnico. Tu homo predanili, je rekel Stane. In že smo ležli na senik ter se zarili v seno, da bi v miru prespali dan, da bi se spočili in s toploto svojega telesa posušili obleko. Na hrano ni nihče pomislil; pa tudi bilo je ni.

Za stražo sta skrbelo Lojze Vreskov in Silas. Straže so se menjavale vsako uro, da bi tako borci manj zmrzovali in se bolj spočili.

Okrog enih je poslal Stane v patroljo dva borca. Počasi sta se premikala proti vrhu, odkoder smo zjutraj dospeli. Sneg je nehal naletavati, zato pa se je za nami gaz dobro poznala.

Bilo je na dan prvega novembra 1941. leta.

Ko sta zavila okoli ovinka, se je naenkrat pojavil pred njima civilist z brzostrelko v roki. Roke kvišku, je zavpil po nemško. Presenečena tovariša sta ubogala, kajti vse se je pripetilo tako hitro, da na kaj drugega nista mogla pomisliti. Toda v njunih glavah so se misli hitro spreletavale. Samo za trenutek sta se srečala pogleda in že sta se razumela. Don je segel v žep po samokres, toda v tem so ga že nad kolenom zadeli strelji. Zdaj je napadel Curk, ki je s svojimi močnimi rokami udaril gestapovca v obraz, ga sunil v sneg ter mu iztrgal brzostrelko in pobral bombe, ki jih je nosil za pasom. Potem sta jo ubrala proti svojim. Brž na noge je zavpil Curk. Svabi so tu! Kmalu zatem je bila kolona spet pripravljena za pohod na tedi na borbe. Da so nas Svabi našli, je bilo povsem razumljivo, saj nas je izdajala zelo široka in globoka gaz. Razen tega se je nek kmečki fant potrudil v Celje in nas naznanil gestapu. Svabi so ta dan mobilizirali še tankajšnje domačine ter jih oborožili.

Odšli smo proti sosednji kmetiji, kjer je bilo videti tudi nekaj gozda. Komaj smo se premaknili, smo se srečali z žensko, ki sta nosili koša. Ko sta nas zagledali, sta se obrnili in začeli bežati. Sele tedaj smo spoznali, da sta bila preoblečena ge-

stapovca. Takoj zatem so se oglašili strelji. Kdo vruga strelja, smo se spraševali, saj Svabov ni videti. Toda, zgodilo se je tisto česar nismo pričakovali. Na nas so streljali domačini. To se je zgodilo prvič. Potem sta padla še dva strela. Medtem pa je tudi nekdo od naših vžgal. Bledoličen in nekoliko starejši možakar je obležal pri hlevu. Tri njegove pajdaše smo ujeli za hlevom. Vzeli smo jim puške in nabojje. Potem so nam povedali, da so jih Nemci poslali v predhodnico. Vzeli smo jih s seboj in zahtevali, da nam kažejo pot. Pa se jim ni mudilo. Računali so, da bo prišlo do borbe in da bodo lahko zbežali.

Ko smo dospeli do gozdčiča, so se prvi naenkrat ustavili. Nekaj sto metrov pred njimi je bilo polno Svabov. Od vrha preko gričev pa se je pomikala kolona. Umaknili smo se v notranjost gozdčiča in zavzeli položaje za njegovim robom.

Nemci so počasi ležli v breg, drugi pa navzdol. Obkoljevali so nas. Globok sneg jih je močno oviral. Nam je bil zdaj prijatelj, toda ob umiku bi se lahko spremenil v veliko oviro.

Nemški glasovi so prihajali čedalje bliže. Tedaj je globoko tišino pretrgalo povelje komandanta Staneta — ogenj! Nekaj črnih kep se je takoj zvalilo po snegu. Kmalu za tem pa so navali tudi Nemci. Sneg se je uspal z dreves in pred položajem se je kadilo. Bitka je trajala kakšne četrt ure. Zaenkrat še

tizansko smo mu rekli Juvan. Doma je bil iz Trbovelj. Padla pa sta še dva tovariša.

Medtem so se prvi začeli približevati kapelici. Se malo pa so bili na varnem. Z velikimi napori smo se tudi ostali prerinili preko grebena. Na oni strani nam nemške krogle niso mogle do živega. Navzlic temu se nismo ustavljali, pač pa smo jo ubrali v hrib in prišli do gostilne. Pred njo je stalo nekaj žensk, ki so vzdihovale in nas bodrile hkrati. Ni hitro so prinesle nekaj kruha, vedro vina pa tudi cigaret ni manjkalo.

Kmalu smo prišli do gozda, ki se je raztezal daleč naokrog in se vezal z drugimi vrhovi. Tu smo za hip postali in se prešteli. Ranjen ni bil nihče, manjkalo pa je pet borcev. Težko nam je bilo za padlimi tovariši.

Po krajšem počitku smo krenili na pot preko mnogih vrhov in globeli. Dokler je bilo svetlo, je še šlo, ko pa se je znočilo, je bilo težje. Od časa do časa so se Stane, Modras in Silas zbrali okoli karte ter iskali najugodnejšo pot do Bohorja.

Hodili smo vso noč. Protj jutru smo se znašli nekje sredi Bohorja. Bili smo utrujeni, lačni in premočeni. V bližini ni bilo videti nobene kmetije, pač pa sami nepregledni gozdovi. Utaborili smo se sredi gozda. Ogenj je bil kmalu pripravljen. Zaspali ni bilo mogoče. Bili smo preveč premočeni in nihče ni imel odeje.

Okrog desete ure dopoldne je

Potem je Peter vstal in rekel, da gre pogledat, kako je zunaj. Komaj je stopil na prag, je zavpil: Ivan, Mirko... Nemci! Takoj sva bila na nogah, zagrabila orožje, nahrbtnik in stekla ven. Ko sva prišla na vogal hiše, sva zagledala Nemce. Bilo jih je vse polno in pomikali so se proti hiši. Mirko jo je ubral proti gozdu nad hišo, jaz pa naravnost proti hlevu. Videl sem tudi Petra, ki ki je rnil v grapo. Medtem je Mirku odletel nahrbtnik, pa tudi v puško je zadel strel. Bežal sem ob robu meje. Tedaj sem se tako nerodno zapletel v neko vejo, da me je kar vrglo pod breg, puški pa sta se mi zapletli v dračje in ostali na vrhu.

Ko so Nemci videli, da smo samo trije, so jo ubrali za nami. Jaz sem hitel navkreber. Pokanje je kmalu prenehalo. Prišel sem na vrh hriba, našel pot, toda sledi ni bilo nobene. Kje sta tovariša, me je skrbelo. Nikogar ni bilo. Zato sem šel naprej. Hodil sem približno pol ure, ko sem se znašel pred bajto, odkoder sem malo prej pošteno tekel. Mrz mi je lezel po kosteh. Prej sem jim ušel, sedaj pa jim sam lezem v roke, sem pomislil in znova krenil na svojo prejšnjo pot. Bila je močno shojena in pri meji, kjer sem padel, sem videl, da sta puški izginili. Pobrali so ju Nemci. Potem sem še precej časa taval in iskal poti in tovariša. Vse to je trajalo približno poludruge uro. Noč se je bližala, zato sem pospešil korak. Prispel sem na jaso in zagledal nekaj hiš. Ko sem premišljeval, kaj naj ukrenem, je nekdo močno zavriskal. Bil je Mirko. Objela sva se, kot da se že dolgo nisva videla. V roki je držal precejšen kos potice. Hitro sva jo uničila.

Potem sva se odločila, da greva v eno izmed hiš. Iz nje se je razlegala harmonika. Bil je domač vinotoč. Pred kletjo sva naletela na gospodarja in še na nekega človeka. Malo debelo sta nju pogledala. Ko sva prosila za kruh, nama je takoj ustregel. Potem sva povedala, da sva ušla Nemcem, da sva z Bizeljskega itd. Medtem se je na pragu pojavilo še nekaj moških. Gospodar naju je povabil v hišo, pa sva odklonila. Nisva mu zaupala. Potem naju je povabil v klet, pa tudi nisva hotela iti. Obšla naju je neka zla slutnja. Stalno mi je rojilo po glavi, da naju hočejo dobiti. Medtem so naju štirje moški obkrožili, midva pa sva se unikala. Spoznal sem kaj namestavajo, pa sem zaklical Mirko naj beži. Za mano se je pognal gospodar; ni me dohitel, Mirka pa so napadli trije domačini in ga vrgli na tla. Po daljšem prerivanju in suvanju, mu je le uspelo, da se jih je rešil. Kmalu za tem sva bila že spet skupaj.

Mahnila sva jo naprej in okrog devetih zvečer prispela pred rudnik v Senovem. Ustavila sva se pred neko bajto, v kateri je gorila še luč. Rudar, ki se je pravkar pripravljal na delo v rudnik in njegova žena, sta naju prijazno sprejela in pogostila. Povedala sva, da sva partizana in kaj se nama je pripetilo. Pokazal nama je pot proti Bohorju. Hodila sva vso noč. Protj jutru sva se pri nekem bajtarju pod Bohorjem zarila v seno in spala kakšno uro. Ker pa naju je zeblo, sva vstala in šla naprej. Okoli devetih sva naletela na vrhu Bohorja na široko gaz. So bili Svabi? Morda pa ne? Kaj če so naši? Nisva se vžela. Po dveh urah hoje, sva jih našla. Bili so ravno nri počitku. Takoj sva se javila komandantu Stanetu in mu povedala, kaj sva doživela. Mislili so, da je bilo po nas.

Petra ni bilo in od tistega dne ga nismo več videli. Pozneje sem zvedel, da je bil ranjen in da se je zavlekel k nekemu kmetu. Tam se je skrival sedem mesecev dokler ni povsem okreval. Spomladi na se je na na Kozjanskem priključil Antonesku in Modrasu, ki sta prišla s svojo četo.

Na tej poti so se od bataljona poslovili tovariši Skala, Rudo, Sergej in Stefan, ki so odšli v Lesično, kjer je bila pri Kolarjevih partizanska javka.

Tako sva z Mirkom našla bataljon in obema je odleglo. Znova smo bili na pohodu. V louski kočji pod Bohorjem, kjer smo po-

čivali, nas je obiskala Zvarjeva Tonka in nam prinesla poln nahrbtnik hrušk.

Ko se je pričel na zemljo spuščati mrak, smo šli na pot in zvečer okoli desetih smo prispeli v Golobinjek. Tu so nam pri Seničevih in Gračnerjevih skuhalo ajdove žgance. Okoli enajstih smo odšli dalje. Ker je pričelo kmalu deževati, smo se vrnili in spravili na senik, v hlev in na svinjak. Zgodaj zjutraj sem šel na stražo. Stal sem za tramom pri vratih in opazoval okolico. Proti gozdu je vodila ozka steza. Takrat sem na robu opazil človeka. Ogledoval si je okolico. Nato je počasi krenil proti kmetiji, sto metrov za njim pa se je pojavilo sedem nemških vojakov. Prvi je imel mitraljez.

Takoj sem obvestil tovariše in že smo bili vsi na nogah. Komaj smo se zbrali je bila na griču nad hišo že druga kolona Svabov.

Ceprav so se kmetiji hitro bližali, smo se pravočasno umaknili. Dosegli smo vrh griča in se spustili v dolino. Pred nami je šumela narasla Gračnica. Ko so Svabi videli, da smo se jim izmuznili, so hitro stopili do svojih avtomobilov. Cetudi nam je voda segla do prsi in je bila ledenomrzla, smo jo prebredli. V nekaj minutah smo bili na drugi strani. Cesto smo prekorali pri nekem mlinarju, odtod pa smo jo mahnilo v strm breg. Redka bukovina nam ni dala kritja. Kmalu za tem se je na cesti ustavil nemški avto, potem še eden. Svabi so poskakali z vozil, toda v napadu smo bili hitrejši. Curk je s svojo zborjevko dobro nameril in že sta pod avtomobil padla dva vojaka. Nekdo je za tem vrgel še bombo in to nam je omogočilo, da smo se pravočasno umaknili z zelo nevarnega območja. Svabi so streljali, toda zadeli niso nikogar. Tedaj pa se je Blisku in Toledu utrgal pod nagama sneg in zdrvela sta navzdol tik pred nemški avto. Toleda se je hitro znašel, odvrgl je bombo in stekel v breg. Bliska ka je prerezal rafal nemške strojnice.

Svabi niso šli za nami. Na vrhu smo se ustavili za nekaj trenutkov in težko pogrešali Bliska, ki je bil hraber borec. Dolgo se tu nismo mudili. Mahnili smo jo po vrhovih proti Jurklostru. Hodili smo vso noč do sedmih zjutraj. Ponoči smo se spustili na cesto Rimske Toplice—Planina in hodili po njej skoraj do Toplice. Potem smo prečkali še Savinjo pri Smarjeti in se ustavili pri nekem rudarju nad Sveto Jedrto. Tu smo preživeli prvi dan v miru in počitku. Za nami je bilo šest napornih noči, šest dni težkih pohodov, borb in lakote. Tu smo se za kosilo prvič pošteno najedli.

Popoldne me je poklical Silas in mi povedal, da grem naprej v Savinjsko dolino. Takoj sem bil v sobi, kjer sta bila komandant Stane in tovariš Zidanšek pripravljena za pot. Mahnili smo jo preko Govškega hriba ter se spustili proti Gornji Rečici. Hiteli smo. Spotoma smo se ustavili pri kmetu Povšetu, ki nas je prijazno sprejel in dobro postregel. Zaradi mraka se nismo dolgo zadrževali. Sli smo naprej. Noč nas je pričela loviti. In ker ni bilo preko Gozdniča nobene gazi proti Zabukovici, nam je Mohorjev sin kazal pot. Tako smo prispeli k Petrovcu na Gozdniku, odkoder smo videli luči zabukovškega rudnika. Pri Petrovcu smo se poslovili od spremljevalca, ga nagradili, se okrepčali s toplim mlekom in odšli v dolino. Kmalu smo dospeli v bližino rudnika. Okoli četrte ure zjutraj smo bili že pri Brinarjevih v Spodnjih Grižah. Kmalu so bili vsi domači pokoncu, posebno Mija. Že je prinesla obleke pa tudi z žganjem nam je postregla.

Bil sem blizu doma, zato sem prosil Staneta, če mi dovoli, da se zglašim pri svojih. Dovolil mi je, razen tega pa še dal svoj revolver. Ob petih zjutraj sem že potrkal na domača vrata. Približno ob istem času so prišli v Griže tudi ostali partizani. Preden se je napravil dan, so vsi sanjali v mehkem senu pri dobrih savinjskih kmetih.

nismo imeli nobene žrtve. Navzlic temu je položaj postajal zelo nevaren. Nemci so pričeli pritiskati z obeh strani. Za nas jih je bilo preveč. Treba se bo umakniti. Toda, kam? Navkreber nemogoče, naravnost in švabski ogenj tudi ne, preostala je le še dolina na desni. In to je izbral komandant Stane.

Za menoj, je zaklical in zagazil v čistino. Sledili smo mu. Ogenj iz švabskega orožja je bil krutek. Ko so videli, za kaj smo se odločili, se je na nas spet vsula toča krogel. Prvi je padel Don, ki je že tako težko hodil. Nekaj minut za tem smo izgubili Petra Sprajca-Jura doma iz Megojnice. Bil je eden najstarejših komunistov in je imel za sabo veliko političnih aretacij. Okusil pa je tudi Bilečo. Potem je poleg mene padel mlad, komaj dvajsetletni borec. Po par-

komandir Savinjske čete pozval prostovoljce za patroljo. Javili smo ga klicali Mirko, Peter moj najboljši prijatelj, kateremu je prajšnji dan padel oče in jaz. Hitro smo bili pripravljani. Tovariš Kmet nam je naročil naj gremo na nasprotni hrib in pogledamo, če ni morda kaj posebnega. Hodili smo približno eno uro, ko smo se znašli pred kočo. Iz nje se je kadilo. Nekaj sto korakov stran je bila še ena koča. Notri grem, se je odločil Mirko in že potrkal. V kočji je bil možakar srednje rasti. Ko nas je zagledal, je postal še bolj bled kot je bil. Ne bojte se, ga je nagovoril Mirko. Domači fantje smo, partizani. Brez povabila smo posedli okoli peči. Potem nam je pripravil prežganko in žgance, povabil nas je tudi na kosilo. Vabilo smo sprejeli, saj smo bili lačni, pa tudi topla peč se nam je prilegla.

OBČANOM ZA PRAZNIČNE DNI

Delovni kolektiv EMO — emajlirnice, metalne industrije in orodjarne — v Celju želi vsem občanom, še posebej pa potrošnikom — obilo delovnih uspehov in jim čestita ob 29. novembru — prazniku republike. Zagotavljamo, da si bomo tudi vnaprej prizadevali zadovoljiti naše kupce in jim zagotovili posodo, gospodinjstvo in sanitarno opremo ter naše druge izdelke, kakšne boste želeli.

V našem kolektivu je 3.361 delovnih ljudi. Na sliki levo vam predstavljamo delo nekaterih med nami, ki delajo na večstopenjski stiskalnici za izdelavo loncev in kozic.

Med našimi najnovejšimi proizvodi je posoda NOVUM, ki jo v zadnje mčasu srečujete v turgovinah. Upamo, da bo ta posoda tudi v vašem gospodinjstvu nadomestila klasično posodo. NOVUM izdelujemo v velikostih med 14 in 24 cm in emajliramo v več barvah ter dekorjih, to pa še bolj poudarja sodobno obliko, skladien in prijeten videz. Pokrov lega v posodo, je nove oblike in ima bakični gumb.

EMO EMAJLIRNICA
METALNA INDUSTRIJA
ORODJARNA **CELJE**

prednost, izbranost, sodobnost

Dandanes je delovnemu človeku čas dragocen, tudi takrat, ko se odloči, da bo kupil to ali ono za svojo garderobo. Zato je marsikdaj v zadregi, ko ne ve, kje bi lahko kakšno reč kupil, kako bi jo izbral in kako bi z njo ravnal, da bi jo ohranil dalje časa.

PREDNOST nakupovanja v specializiranih prodajalnah, kakršne je uvedlo Trgovsko podjetje »Moda« v Celju, so zatorej očitne, kajti v specializiranih prodajalnah lahko izbirate čisto opredeljen izdelek in najdete med vrsto primerkov prav tisto, kar ste želeli.

IZBRANOST je torej druga značilnost sodobnega nakupa, kajti bogata zaloga posameznih izdelkov v specializiranih prodajalnah to dovoljuje in prav zaradi tega omogoča kupcu, da med izdelki poišče prav tisto, kar potrebuje in kar si želi, da najde najbolj sodoben izdelek.

SODOBNOST v oblačenju je davek, ki ga moramo plačevati, če hočemo tudi dandanes uveljavljati pravilo: obleka naredi človeka! Sodobnost pa je možna ravno s tem, ko s prednostnim nakupom in veliko izbiro sodobnih oblačilnih izdelkov izberemo prav tisto, kar je potrebno za neko osebo.

Napravimo torej majhen sprehod skozi poslovalnice:

VOLNA, v središču mesta, je lepo urejena prodajalna s težko konfekcijo, ženskimi in moškimi plašči, kostimi, moškimi oblekami in z vrsto izdelkov, ki omogočajo okusne in sodobne kombinacije.

VESNA, na vogalu Stanetove in Cankarjeve ulice, nudi poseben užitek ženam in dekletom, saj ima zanje vedno na razpolago okusne obleke, perilo in pletenine. K vsemu pa še vso drugo lahko konfekcijo in izbrane okusne drobnarije, ki tako živo poudarjajo ženskost.

MANUFAKTURA, na drugem vogalu Stanetove in Cankarjeve ulice, vam omogoča, da okusno preuredite svoj dom, če ste se že naveličali zdajšnjih preprog, zavese, posteljnega perila, prevleke, ali če želite sodobno urediti svoje novo stanovanje. Če ne kupujete konfekcije, lahko pri Manufakturi kupite izbrano metrsko blago za obleke, plašče in vse drugo, kar želite imeti izdelano po meri.

SOLČAVA, v Prešernovi ulici, vam bo vedno postregla z izbranimi izdelki ženskega in moškega perila, pižamami in nočnimi srajcami, s pleteninami in dodatnimi drobeč za okusno kompletiranje k vsakemu oblačilu.

TORBICA, v Prešernovi ulici, je prodajalna, kjer lahko izbirate vse popotne potreščine, torbice, aktovke, potovalke, kovičke, rokavice, dežnike, ovratne rutice in še marsikaj, kar nujno potrebujete vsak dan in vedno znova.

DROGERIJA, v Prešernovi ulici, je specializirana prodajalna kozmetičnih izdelkov, ki brez njih sodobna ženska ne more živeti, da ne govorimo o potrebah, ki jih ima do kozmetike tudi sodoben moški. Mimo tega dobite v Drogeriji vsakovrstne fotoaparate, snemalne kamere in skratka vse, kar potrebujejo strokovnjaki in privatniki za fotografijo.

BABY, na Trgu V. kongresa, je hiša sanj za vašega malčka in zatočišče bodočih mamic, saj dobite lahko v prodajalni vedno vse, kar potrebujete za otroke do dvanajstega leta.

STARI TRG, najmlajša poslovalnica trgovskega podjetja »Moda« na Tomšičevem trgu, je posebnost, ki dovoljuje nakup vsakovrstnega blaga s popustom tudi do 40 odstotkov. To so priložnostni nakupi odvečne zaloge, razprodaja blaga po industrijskih cenah in podobno.

Tako organizirana prodaja vam zatorej zares omogoča:

prednost, izbranost, sodobnost

CELJSKO GRADBENO PODJETJE

čestita svojim
poslovnim partnerjem
in vsem občanom ob
Dnevu republike
in jim želi še veliko
delovnih uspehov

CLANI KOLEKTIVA KOMUNALNEGA PODJETJA »CESTE-KANALIZACIJA« SO SKLENILI:

Do praznika moramo končati

Njihovi delovni prostori so v ulici 29. novembra. Nič kaj praznično ni v njih te dni. Prej mravljišče. Do praznika, po katerem se imenuje ta njihova ulica, je le še šest dni, naloga pa toliko, da ne vidijo iz njih. Asfaltiranje Linhartove ulice, ureditev okolja pri novih stanovanjskih blokih na Otoku II, ureditev nove Samopostrežnice na Dolgem polju, asfaltiranje ceste pri novih objektih Cinkarne... Vsa naročila, ki morajo biti končana do praznika; vsa naročila, ki so prišla iznenada, nenačrtano, prepozno.

Prepozno? Direktor podjetja, tovariš Rafko Skomina je dejal: »Pravkar smo imeli delovni sestanek. Dela smo sklenili končati do praznika za vsako ceno. Če ne bo šlo drugače, bomo dan raztegnili v noč.« Medtem ko je govoril, je pospravil papirje v predal svoje pisalne mize in ga zaklenil. Za nekaj dni bo prenehal biti direktor. Prevzel je operativne naloge. Organiziral bo dela na gradbišču Cinkarne. Če ne bo šlo drugače, bo tudi zanj veljal delovnik, dolg 24 ur.

Tako je pri njih pred vsakim pomembnim praznikom. Naročniki pritiskajo, ker hočejo nove objekte posvetiti prazniku dela, dnevu republike, občinskemu ali kateremu drugemu prazniku. In oni vselej znova sklenejo, da bodo opravili nemogoče; da bodo izvršili naloge, ki presegaajo njihove moči. Ustreci hočejo naročniku, hkrati pa tudi sami z novim delovnim uspehom počastiti praznik.

To pa še zdaleč niso vse delovne zmage tega sicer skromnega, a de-

lovnega kolektiva. Letos so odprli nov, docela mehaniziran kamnolom in s tem tri leta prej izpolnili sedemletni razvojni načrt svojega podjetja. Tisto, kar so si začrtali pred štirinajstimi leti so uresničili ne le tri leta prej, marveč tudi v celoti z lastnimi sredstvi.

Pred njihovim kolektivom je nova dilema: zadržati obseg, kakršnega ima njihovo podjetje danes ali se razvijati še naprej. In če se razvijati, v katero smer?

O tej temeljni odločitvi je pred kratkim razpravljala njihov delavski svet. Clani so bili oprezní. Predno se odločijo, hočejo vedeti, kako bo v prvem in drugem primeru. Zanima jih podrobna strokovna analiza; hočejo elaborat z vsemi podatki, izra-

čuni rentabilnosti, z vsemi investicijskimi postavkami.

Ko bo podoba razvoja jasna in ko jo bo razumel vsakdo, hočejo, da o njej pove vsak član kolektiva svoje mnenje. Tako je tudi prav. Če bo politika razvoja podjetja v prihodnje odraz želja vseh zaposlenih, bo to tudi njihova obveza. In prav to bo najmočnejše jamstvo za njeno uresničitev.

Vendar te dni v kolektivu ne razpravljajo o dolgoročnejsih načrtih. Pred njimi so konkretne naloge in če ujamajo trohico časa, sedejo za mizo in se pogovorijo, kako opraviti dela, ki morajo biti zaključena do 29. novembra. Ko bo to za njimi in ko bodo spet nekoliko zadihali, bo še vedno čas tudi za razmišljanje o prihodnjih letih.

Iskrene čestitke

sporoča kolektiv

KOVINOTEHNE

Čestitkam
se pridružuje
tudi

**Gozdno gospodarstvo
celje**

**SVOJIM
POSLOVNIM
PARTNERJEM
ZA 29. 11.
ČESTITA**

GRAFIČNO PODJETJE

Obnova

gradbeno in obrtno podjetje

želi vsem delovnim ljudem širom domovine veselo in prijetno praznovanje dneva republike

KMETIJSKI KOMBINAT ŽALEC

Iskrene čestitke k prazniku želi vsem svojim odjemalcem in se priporoča

**OBRAT MESNINE
CELJE**

Svojim cenjenim gostom želi veselo praznično razpoloženje
HOTEL »CELEIA«

OB PRAZNOVANJU DNEVA REPUBLIKE ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN PRIPOROČAMO SVOJE USLUGE

kolektiv obrtno gradbenega podjetja
REMONT

KONUS

skladišče in prodajalna
CELJE

nudi odjemalcem vse vrste usnja, čevljarskih, sedlarskih, tapetniških, torbarskih in drugih potrebščin, zaščitnih sredstev za osebno varstvo pri delu, gasilne aparate ter razne gumijaste predmete.

ČESTITAMO K PRAZNIKU REPUBLIKE!

Industrija volnenih izdelkov »VOLNA« Laško izdeluje česane in mikane tkanine. Posebno znan je artikel »Helanca«, ki ga s pridom uporabljajo za vse moško, žensko in otroško garderobo. Podjetje ima v Laškem lastno trgovino na drobno, kjer prodaja blago po znižanih cenah.

Toplo priporočamo naše izdelke, hkrati pa čestitamo vsem potrošnikom k prazniku republike.

VOLNA industrija volnenih izdelkov LAŠKO

V svojih poslovalnicah nudimo raznovrstno industrijsko in prehrabeno blago po solidnih cenah.

Pri nakupih s tujo valuto dajemo 10 odstotkov popusta.

Potrošniške kredite odobravamo po hitrem postopku.

Za obisk se priporoča kolektiv

»Dravinjski dom«

Slovenske Konjice

Iskrene čestitke za dan republike

**SPLOŠNA ZAVAROVALNICA
CELJE**

**K PRAZNIKU
REPUBLIKE
ČESTITA**

*Komunalni zavod
za socialno zavarovanje
Celje*

CENJENIM STRANKAM ŽELI PRIJETNO
IN VESELO PRAZNOVANJE DNEVA RE-
PUBLIKE

**OBRITNO PODJETJE
»STEKLAR«
CELJE**

IZVRSUJEMO VSA KLJUČAVNICARSKA IN
KLEPARSKA DELA — CENTRALNE IN
VODOVODNE INSTALACIJE — VSA DRUGA
DELA, KI SPADAJAJO V STROKO

Ključavničar

CELJE, ASKERCEVA 7

Svojim strankam čestita ob
dnevu republike

**DOLŽAN
FRANJO
KLEPARSTVO CELJE**

**KOLEKTIV
»FOTOLIK«**

čestita vsem občanom za dan
republike in priporoča svoje
ustuge.

Svojim cenjenim strankam se
priporoča in jim želi prijetno
praznovanje

**JAKLIČ
FRANC
TORBARSTVO**

Vaš čevljar

**PERKO
JOŽE**

CELJE, ZIDANSKOVA 9

se tudi pridružuje čestitkam
za dan republike.

Prijetno praznovanje praznič-
nih dni vam želi kolektiv

**CENTROMERKUR
»URARSTVO - OPTIKA«**

Ob dnevu republike čestitamo svojim cenjenim strankam
in jih vabimo na ogled najnovejših modelov, izdelanih po
zadnji modi.

**ČEVLJARSTVO
»ZMAGA«** Prodajalna Celje

Svojim rednim in priložnost-
nim odjemalcem čestitamo za
praznik republike in jih hkrati
vabimo, naj si ogledajo šte-
vilne predmete in drugo blago
v naši trgovini.

Za dan republike 29. november namenja tudi naš kolektiv
vsem svojim potrošnikom čestitke z željo, da bi praznične
dni preživeli kar se da prijetno.

»UNIVERSALE«
CELJE, STANETOVA 12

»Opatija«

SLAŠČICARNA
SLOV. KONJICE
ALIJEVIĆ BILAL

**VALENŠEK
MIHAEL**
ELEKTROINSTALATERSVO,
CELJE, Mariborska 48

»POSREDNIK«

CELJE, Tomšičev trg

CESTITKAM VSEM DELOVNIM LJUDEM SE PRIDRUŽUJE
SLAŠČICARNA

Zimšek Anton

OBČANOM ZA PRAZNIČNE DNI

DESET LET RASTI

(OD LOPATE DO GRADBENEGA STROJA)

● PRED DESETIMI LETI SO DELAVCI NA GRADBISCU KALI NA DIREKTORJA, KI JE PRIPELJAL OSNOVNO ORODJE, DA SO LAHKO ZACELI Z DELOM. DANES PA Z LASTNO STROJNO OPREMO GRADE TUDI NAJZAHTEVNEJSE OBJEKTE.

● VSAK DELOVNI USPEH POMENI ZA NJIH DVOJNO ZMAGO — PREIZKUSNJO IN ZAUPANJE INVESTITORJA. ZATO PA PO DESETIH LETIH NE NAVAJAJO VEC NEKAJ DESET MILIJO. NOV, TEMVEČ MILIJARDO DINARJEV, KO GOVORIMO O LETNI REALIZACIJI.

Pred nekaj več kot desetimi leti so v Rogaški Slatini ustanovili komunalno gradbeno podjetje. Združevalo je nekaj gradbenih delavcev, ki so pred tem delali v steklarni. Ustanovili so ga zaradi pogojev in potreb, ki so narekovale, da mora ta prepotrebna dejavnost zaživeti tudi v občini. Začeli so dobesedno z nič, če odštejemo dobro voljo ljudi. Zgodilo se je, da so dobili naročilo za delo pa niso imeli osnovnega orodja, zato so morali čakati na tedanjega direktorja, ki je z avtomobilom pripeljal izposojeno orodje na gradbišče, da so delavci lahko začeli z delom.

Ze v sorazmerno kratkem času so postali uspešna delovna enota, ki je iz tedna v teden nizala uspehe. Kmalu se je k podjetju pripojil še delovni kolektiv Kambrusa in Umetnega kamna iz Rogaške Slatine. Podjetje se je preimenovalo v Splošno gradbeno podjetje s sedežem v Rogaški Slatini. Po združitvi je zaposlovalo okrog trideset ljudi.

»Ko so človek spomni, kako smo začeli, me prešine smeh,« pravi zidar VIKTOR TRAMSEK, predsednik delavskega sveta. »Ni bilo ne sredstev in ne opreme. Ker nismo imeli svojih prostorov, smo v zdraviliški dvorani izvolili prve člane samoupravnih organov. Imeli smo enega gradbenega tehnika in gradbenega mojstra Jožeta Kudriča. Najprej smo samo »krpali«, no, pozneje smo začeli graditi že v pravem smislu besede.«

Viktor Tramšek je bil devet let član samoupravnih organov. Poleg tovarišev STANKA DEBELAKA, FRANCA OGRINCA in ANTONA

šek in nerodno predeva od vodé in mraza razpokane roke

In smo paberkovali. Prijetno je stekel pogovor o teh desetih letih, ki so v bistvu pomenila rast podjetja ob njih, kot je dejal FRANC OGRINC. »Včasih je bilo zelo kritično, postavljali so celo vprašanje obstoja, pa smo prebrodili to krizo. Iz leta v leto smo nakupovali opremo in šolali ljudi, kaže, da je bila to pametna naložba, saj smo s tem sebi izboljšali pogoje dela in dohodke,« nam je dejal tesar F. Ogrinc

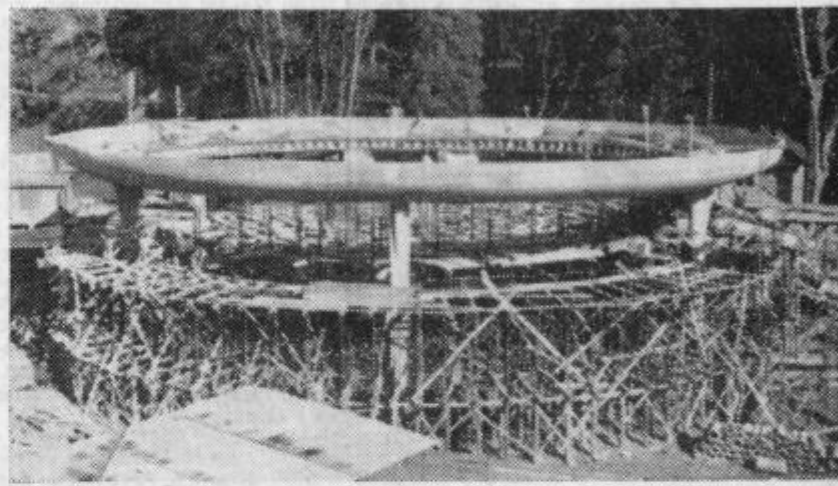
»1959. leta, po združitvi je znašal celotni dohodek 300 milijonov dinarjev. Lani smo ustvarili že milijardo 69 milijonov dinarjev. Za letos pa kaže, da bomo dosegli celo milijardo dvesto milijonov dinarjev. To predvsem zaradi gradnje dveh velikih objektov,« pravi računovodja podjetja, Jože LUBEJ.

»V teh letih smo uspeli dodobra organizirati delo,« pravi MARJANA UNFERDORBEN, predsednica upravnega odbora in analitik podjetja. »Sposobni smo na leto obrniti tudi tri milijarde dinarjev, če bi bili pogoji. Ne bojimo pa se tudi krize, kot je nastopila lani in letos ob restrikciji investicij, naš kolektiv ne bo ogrožen.«

»Zaradi izredne složnosti kolektiva, ki je na primer več let vlagal

vsa razpoložljiva sredstva v opremo, smo uspeli prodreti tudi na trg izven občinskih in republiških meja,« dopolnjuje sekretar FRANC SEVČNIKAR.

»Z mešanjem betonov na enem mestu smo rešili problem nepotrebne razsipa materialov, odvečne delovne sile, kajti v betonarni dela znatno manj ljudi, kot smo jih pa

»Same številke ne morejo dovolj zgovorno pričati o našem delu,« stana nam dejala ANTON SELIGA in STANKO DEBELAK. »V tem obdobju smo gradili tudi stanovanja za naše delavce, zatem smo uredili prehrano delavcev na gradbiščih, ki jih imamo raztresene precej daleč naokoli. Računamo, da bomo v prihodnjih letih vložili znatna sredstva za gradnjo lastnega doma za samce, ki bi naj bil v Rogaški Slatini. Zdaj smo že prihranili toliko sredstev, da zaposlenim nudimo tudi delovne obleke, to je sicer na oko malo, delavcu pa le pomeni znaten prihranek, saj veste, da zidarji in tesarji najbolj trgamo obleke...«

»Naša gradbena operativa je toliko izpopolnjena, da za nas več res ne predstavlja nobenega problema tudi zahtevna gradnja. Predvidevali smo svoj življenjski prostor, zato smo nakupovali le prepotrebno in lažjo strojno opremo, ki jo lahko brez večjega truda in stroškov premeščamo z gradbišča na gradbišče. To je bila smotrna politika, saj naši stroji delajo skozi vse leto, s tem pa ne načenjajo skladov in ne zahtevajo prevelike amortizacije. Po dograditvi lastne betonarne smo se osamosvojili, poleg tega pa smo izredno povečali storilnost in prihranke,« trdi ANDREJ JORDAN, tehnični direktor podjetja.

za mešanje potrebovali prej. Pri tem ne omenjam še granolomskega sestava, ki ga po potrebi ustvarjamo in takoj kontroliramo, čeprav vrši teste tudi republiški zavod. Veste, z betonarno smo uspeli veliko, to je neprecenljiva pridobitev, katere vrednost se kaže že sedaj, ob gradnji večjih objektov, kot je rogaška pivnica, ki jo sedaj gradimo in pa novi obrati steklarne v Straži.

Res smo se dolgo borili za zaupanje investitorjev, toda sedaj, ko se vse bolj uveljavlja edino pametno pravilo, namreč delo dobij kvalitetnejši in cenejši, imamo mi svoj življenjski prostor zagotovljen. Našo gradbeno operativo mi lahko v minimalnem času razbijemo na manjše delovne skupine, ki lahko opravljajo tudi za večja podjetja nezanimiva adaptacijska dela. To pa je prednost našega podjetja in organizacije v njem,« je zaključil višji tehnik Andrej Jordan.

V prihodnjih dneh bodo svečano proslavili desetletnico obstoja podjetja. Svečanost bo tem pristrčnejša, ker se podjetju obetajo še večji uspehi, h katerim bodo vsekakor dodali svečanosti ob zaključku gradbenih del na njihovih doslej največjih objektih, na pivnici in v steklarni Straža.

SELIGE, je najstarejši član kolektiva, saj so ti tovariši v podjetju od ustanovitve.

»Včasih smo kar med delom sklicali sestanek in začeli tolči po mizi. Bilo je problemov, ki so bili včasih vsaj za nas nerešljivi, pa smo le nekako zvozili. Veste, še pred nekaj leti nam investitorji niso zaupali zahtevnejših gradenj, češ nimate kadrov in ne opreme. Pa smo stiskali pasove, dobičkov nismo delili, temveč kupovali opremo in šolali ljudi. Danes gradimo objekte, ki so lahko v ponos tudi mnogo večjih kolektivom, kot je naš,« pravi Tram-

KOPICI ČESTITK DELOVNIM LJUDEM SIROM NASE DOMOVINE OB PRAZNIKU REPUBLIKE PRIDRUŽUJE SVOJO TUDI OBRTNO PODJETJE

ČEVLJARSTVO
CELJE, TRG SVOBODE 3

Izdelava aluminijastih karnic, okvirjev za roloje in vsa druga ključavničarska dela — hitro, solidno in po konkurenčnih cenah.

Vsem strankam čestita k prazniku republike

Klinar Miloš SPLOŠNO KLJUČAVNIČARSTVO
CELJE, Vruncéva 14

Za dan republike naslavlja čestitke občanom tudi mizarsko galanterijsko podjetje

»BOR«
MIZARSKO GALANTERIJSKO PODJETJE
LAŠKO

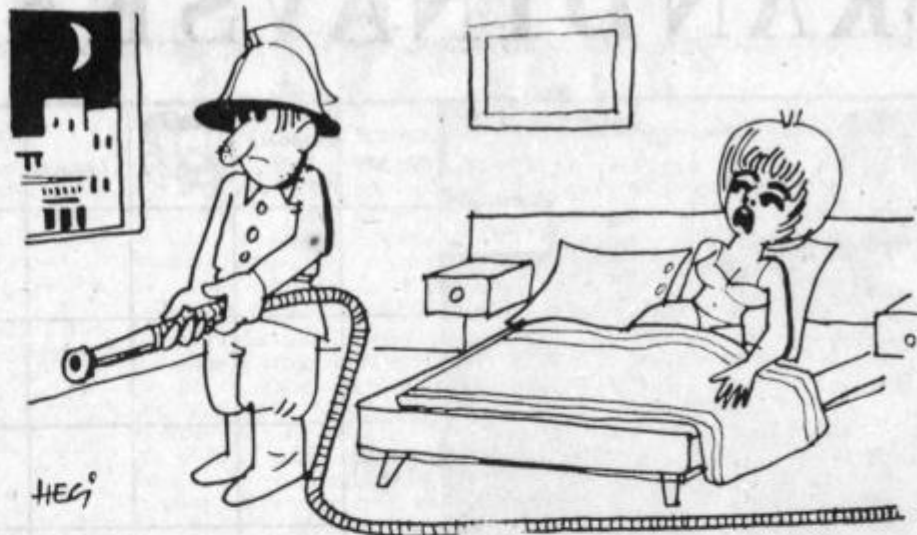

Čestitke
vsem
delovnim
ljudem

KOLEKTIV
ŽELEZARNE ŠTORE

— Zadnji čas je vrag, če se srečata dva učitelja.

— Ljubček, verjemi mi, da bo za oba bolje, če daš stanovanje zavarovati.

BREZ BESED

— Tega ste gotovo pripeljali iz Trsta?
— Ne, rodila sem ga v celjski bolnišnici.

MIHAIL GRIGORIEV:

RAZPIS

— Glejte, Ivan Petrovič, je rekel direktor načelniku oddelka, — zakaj sem vas poklical. Kot veste, je v obratu avtomatike prosto delovno mesto starejšega inženirja. Razbijal sem si glavo, da tako rečem, z mladimi strokovnjaki in razmišljal: kaj če ne bi naredili nekaj s Kuzmičevim? Cas je že, da bi napredoval. Dovolj dolgo se je, med nama rečeno, potikal po dvorišču. Kaj mislite?

— Jaz osebno, Evgenij Aleksandrovič, nisem proti, je podprl kandidaturu načelnik oddelka. — Kuzmičev je pameten, sposoben inženir. Samo, veste, ima to napako...

— Kaj? Morda pije?

— Ne, ne pije. Nekako čudno govori. Po njegovem podjetja ne bomo mogli postaviti na noge!

— Ne, takšen nam ni potreben, je rekel direktor. Potrebujemo preudarnega človeka. Pokličite Ivana Andrejeviča! Ivan Andrejevič! Kakšen pa je Fadeev? Mislim, če bi ga v obrat takoj postavil na mesto starejšega inženirja?

— Fadeeva? Zakaj pa ne, Evgenij Aleksandrovič? Lahko. Fadeev, ta bi bil; bil je na listi celo med najboljšimi. Le nečesa se bojim: če ga imenujem, nam lahko skuha veliko kašo. Ze slišim, kako takoj leti na partijski komite!

— Ne, takšnega ne potrebujemo! Pokličite Vladimira Aleksandroviča! Vladimir Aleksandrovič! Prosto mesto starejšega inženirja... Morda vaš Smelov?

— Smelov? Nič nimam proti, je odvrnil načelnik oddelka. — Le nekaj mi resnično ni všeč: zelo rad namreč piše po časopisih, ne da bi

Usoda stanovanjskega mučenja

ček stola in odgovarja na vprašanja. Najprej splošni podatki, kot ime in priimek, poklic, mesec in leto rojstva. Potem drugi podatki:

— Ste poročeni?

— Ne, ne že.

— Kako — »ne že«? Se pravi, namera je tu?

Človek vidi, da je storil velikansko napako in postane mu toplo. Prišeže, da mu poroka nikoli ne bo padla na kraj pameti, samo da bi se že enkrat vselil in se namestil v človeški sobi.

— Koliko pa zaslužite?

— Ne sicer mnogo, vendar dobivam lep gibljivi del; kakšen dinar pa zaslužim še takole po strani.

— Dobro! Trideset tisoč boste odšteli za opremljeno sobo. Ne bo mnogo?

— Ne bo, zamrmra prosilec.

— Veste jaz imam pohištvo, kupil sem ga na kredit, pa nič za to.

— In obvezno: v stanovanje ne boste smeli voditi nikogar s tega

planeta. Gorje vam, če vas zaloti moja žena: leteli boste vi in vaš gost.

Ko je stanovanjski prosilec nazadnje pristal na vse pogoje, ki jih je postavil lastnik, sta si ogledala prostore.

— To je soba moje soproge, je rekel lastnik in naredil široko kretnjo, kakor da bi igral Cyranoja; — to je moja osebna; tale pa nam služi za jedilnico in sprejemnico. Hčerka je profesorica, kadar pride, se običajno zadržuje tu.

Potem sta šla mimo kopalnice skozi kuhinjo in lastnik je odprl še zadnja vrata.

— Tole, dragi moj, je rekel, — pa bo vaš dvorec.

— Nenadoma sta jima pogled zaprle mračne, ozke stene čudovitega kabineta.

— Oprostite, je rekel človek iz kabineta, — se vam ne zdi, da je trideset tisoč za takšen dvorec premalo? Podvojite najemnino in sprejmite rajimo še kakšnega dvornega norca!

se s kom posvetoval. To pa nam, kot sami veste, ne prinaša nič dobrega.

— Za zdaj še nimamo potrebe, da bi imeli pisce v proizvodnji, je rekel direktor. — Pokličite Nikolaja Ivanoviča!... Nikolaj Ivanovič! V obratu avtomatike potrebujemo starejšega inženirja.

— Strinjam se, Evgenij Aleksandrovič, samo...

— K hudiču! je vzkliknil direktor. — Objavite razpis v časopisu!

— Rekli so mi, da sva v sorodu. Zanima me, če ste moj sorodnik ali sorodnica!

So ljudje, ki vse svoje življenje prebijejo v kabinetu. Tako jim je verjetno usojeno. Takšen stanovanjski mučenik hodi od prijatelja do prijatelja; vsi pijejo v znamenje iskrenega sožalja, ga potrpežljivo poslušajo, potem pa pohitijo v svoje prostrane sobane. A mučenik se stisne v svoj kabinet kot molj in gleda skozi okence, kako se menjavajo letni časi.

— Ampak človek, — mu posveti z žarkom upanja kakšen prijatelj — zakaj ne greš k tovarišu Ožemalniku? Ta se je z ženo razpištobil v trisobnem stanovanju. Pravijo, da izdaja celo pod najemnino.

In človek iz kabineta teče, kolikor ga noge nesejo, k tovarišu Ožemalniku; teče po stopnicah, pozvoni in naredi nedolžen obraz.

— Tovariš Ožemalnik. K vam me je poslal najin skupni prijatelj.

— Vstopite, človek sede v predsobi na del-

ROŠKA OFENZIVA

(ODLOMEK IZ CRTICE M. BORA)

Na Rogu so divje hoste, po mokrih kraških vrtačah gnijo ogromna smrekova in bukova debla, sončni žarek komaj kdaj posije v srebotje in mahovje med skalami. Odkar so zavladali na Rogu partizani, so bile te hoste še bolj divje. Gozdarji z drvarji in oglarji so zapustili svoje kočice, ki so žalostno razpadale kraj zapuščenih kop, nekateri so se pridružili nam in zamenjal sekuro za puško, drug so odšli domov. Ceste, ki so po njih nekoč prevažali les v dolino, so prerastle trave, vejevje se je nagnilo čeznje, stare steze so se izgubile med grmičevjem, pojavljale pa so se nove skrite partizanske poti, ki so se vile do čevljarjskih in krojaških delavnic, do bolnic in štabov.

Ze prejšnjo noč smo poskušali s probojem. Sli smo skozi hoste, po kamniti poti je kolona drsela pri-tajeno, zadaj so vdano kakor vedno

naprej, toda nismo še napravili tri sto korakov, ko je usekal pred kolono oster strel. Videl sem, kako se je plamen iz puške zarezal v temo. Popadali smo po tleh. Trenutki napetega pričakovanja. Ali se je komu iz predhodnice sprožila puška? Ne. V noč je treščilo znova.

Po tem »uvodnem akordu« je sledila običajna simfonijska mitraljezov, pušk in min, simfonijska, ki se ji je kasneje uho privadilo, a je bila tisto noč za marsikoga med nami nova, grozotna in obenem mikavna. Italijani so zvijačno pustili bunker prazen, pa prežali v zasedi kakih tri sto korakov od njega.

Ceprav je bil ogenj peklenjski, smo se vendar skoraj vsi skupaj znašli v jutranjem svitu v hribu nad cesto, kakšno uro daleč od kraja, kjer smo padli v zasedo. Tovariše, ki so se porazgubili v gozdu, so šle iskat patrolje, nekaterim pa smo stisnili roko šele onkraj Kočevske ali šele tam pri Ljubljani, ko je bila ofenziva že pri kraju.

Ko smo se zbirali na cesti, se je izmotali iz prvega jutranjega mra-ka Jarc kakor duh. V tisti uri, ko je tipal za laškimi zasedami, stikal med skalami in smrekami, se je čudno spremenil: njegov suhi obraz je uplahnil še bolj, če je bil bled, je bil sedaj sinje žolt, iz njegovih vedno nekoliko začudenih oči je gledala groza, dolgi, ošiljeni nos si je bil obtolkel, ko je padel v temi po ko-reeninah in pečinah.

»To življenje ni zame. Jaz sem prešibak za vse to...« mi je dejal skoraj šepetaje. Usoda ga je vrgla v pekel laške ofenzive naravnost iz njegove delovne sobe, od njegovih rokopisov, od njegovega Balzaca, Tolstoja, Rilkeja, ki so najbrž še tisti trenutek prav tako mirno ka-kor nekoč gledali z njegove knjiž-nice, okoli katere so po prazni sobi tekali njegovi otroci.

Ob večerih, ko smo posedali pod leskami, se nam je zdelo, da splot nismo borci zaslužjenega naroda, temveč nekakšna antična družba pesnikov in filozofov, ki se spreha-ajo v mesečini pod drevesi in raz-pravljajo o globokih vprašanih živ-ljenja.

»S Kamenjaka so vsi razgledi ta-ko jasni. Ali ni med nas kakor velika goba, ki je zbrisala z naših otroških tablic naše smešne čačkarije?« me je začudeno pogledal Miran in na-daljeval: »Hodili so ljudje po svetu z voščeni maskami na obrazih. Pa je prišlo veliko sonce in maske so se začele topiti. Pod najlepšo masko se je zarezala spaka, pod naj-gršo pokazal angelski obraz. Poznal sem razpito dekle. Ko so prišli Nemci, se je vrgla v borbo. V ječi je izjavila samo: »Ubijte me! Jaz ne vem ničesar«. Umorili so jo na gro-zoten način, a izdala ni ničesar. Ko so se okupatorji usedli v Ljubljano in je vse kazalo, da ne mislijo nikoli več iz nje, si je Ivan Hribar, sivo-lasi »cesar Jancz«, oblekel svojo sta-ro diplomatsko obleko, obesil na

prsi vsa svoja odlikovanja in se od-pravil od doma. Začudeno so ga vprašali: »Kam?« Odgovoril je: »Predstaviti se grem »novi vladi!« Drugi dan so ga našli v Gruberje-vem kanalu. »Predstavil« se je novi vladi. Za seboj je pustil listek s Pre-šernovimi verzji:

Manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužnji dnovi.«

Zdaj pa smo čumeli sredi roških host yfh skalnatega hriba, ki ga je zavarovala peščica naših tovarišev, ter čakali sovražnikovega napada. Jarc je ležal ob meni pod smreko in po dolgem molku dejal z nekakš-nim hudomušnim nasmehom:

»Musadag.« Nato me je šele ošinil s pogledom in vprašal: »Poznaš ta Werflow roman?«

Da, Musadag... Le kako mu je prišel na misel? Armenci leta 1916. Mladoturški generali so podpisali strašen akt v Carigradu: armensko ljudstvo je treba uničiti. Toda del Armencev se ni dal odpeljati kakor klavna živina. Uprli so in z vsem kar so mogli vzeti s seboj, odšli na goro Musadag, da padejo junaško, če je že treba umreti. Bagradijan, ki je prišel iz Pariza domov kot le-toviščar, pa je postal narodni junak, je s svojimi rojaki 40 dni odbijal sovražnikove napade. Borilo se je vse, od otrok do stark, med njimi so bili kmetje, čevljarji, učitelji,

pesnik in lekarnar. Sivolasega du-hovnika so izbrali na Musadagu za svojega predsednika. 40 dni so se bili brez upanja na zmago, dokler jih ni čudežno rešila francoska voj-na ladja, ki je opazila njihovo zasta-vo vrh pečin ob morju.

Musadag — Rog. Toda kje je re-šilna ladja?« je dejal Miran. In ven-dar je bila rešilna ladja. To je bil naš pogum. Pripeljal nas je čez vi-harno morje ofenzive v varna pri-stanišča, od koder smo kmalu znova razvili svoja uporna jadra.

ZABAVNI

opletale mule s svojimi novimi sed-li. Kadar je padlo povelje: »Popolna tišina!« so mule iztegnile vratove, široko odprle gobce in zarigale, da je odmevalo po hosti.

»Kako ljubka živalca, pa kakšen strašen glas!« mi je šepnil pesnik Miran Jarc, ki je suh, visok tipal pred mano. Na sebi je imel dva pre-majhna sukničja in smešen šolarski nahrbtnik, v katerem je nosil svoj zadnji rokopis.

»Kako hudobno lajajo ti jekleni psi...« je dodal in obmolnil. In res, pred nami v noči so odmevali neskončni, zamolkli rafali iz itali-janskih bunkerjev. Čim dalje se je kolona pomikala, tem glasnejši je bil lajež iz laških zased. Vsi smo imeli samo eno misel: ali je v bun-kerju pri Fabrovem križu, ki so ga že nekoč prej zgradili Italijani, za-seda ali ne? Če tam ni zasede, nam je pot prosta in nemara smuknemo v temi skozi poslednjo luknjo v so-vražnikovem obroču. Kolona, ki je obstala sredi ceste, je čakala na predhodnico, ki se je morala vrniti s poročilom.

»Cesta je prosta! Bunker je pra-zen.«

»Naprej!« je padlo povelje. Krepko, ropotaje, brezskrbno, ko da ni več nevarnosti, smo krenili

Ocenjevanje le naključje

Dandanes imajo skoraj vsi starši s svojimi šoloobveznimi otroki mno-go skrbi. Kakor redkokdaj prej, se-dijo z njimi tako rekoč na šolski klopi ko jim pomagajo pri domačih nalogah. Starši menijo, da ocene, ki jih dobijo njihovi otroci v šoli, niso vselej objektivne. Šolsko oce-njevanje je namreč na posameznih šolah različno, posebno se to odra-ža med posameznimi republikami. Na nekaterih šolah, da bi dosegli večjo resnost učenca, strogo ocenju-jejo, drugod pa z boljšim redova-njem dosežejo visok odstotek učnih uspehov. Starši so zato večkrat zme-den. Z njihove strani potem pada-jo na prve kot na druge različni očitki, ker so razponi pri ocenje-vanju znanja otrok za isto delo mno-gokrat le preveliki. Popolna objek-tivnost ni dana nobenemu človeku, tudi učitelju ne. Vprašanje je le, ka-ko velik je ta razpon.

Priznani avstrijski pedagog dr. Weiss je predložil testni spis ne-kega učenca 4. razreda 92 učiteljem v oceno. Izid je bilo zelo presenet-ljivo. Razpon ocen je bil namreč od petice, najboljšega reda, do najslab-šega. Dr. Weiss je tako mnenja, da

je ocenjevanja zgolj loterija. Oprav-il je še eno preizkušnjo in ugotovil, da so imeli nekateri učitelji svoje predsodke. Isti spis je dal namreč testirati 52 drugim učiteljem, ven-dar s pripombo, da je avtor jezi-kovno nadarjen in da je njegov oče urednik večjega časopisa. Razpon redov v tem primeru ni bil tako velik, pač pa je bilo mnogo več od-ličnih ocen, nad polovico dobrih in nič slabih. Dr. Weiss je s testi tudi

dokazal, da so deklice vedno boljše ocenjene kot dečki.

Zato tudi na naših šolah ocenje-vanje ne bi smelo biti več alfa in omega, kot simbol moderne šole naj bi veljalo opisno ocenjevanje v besedi, ki bi bilo za naše učence go-tovo bolj privlačno, za starše pa bi pomenilo dragocen pripomoček pri domači vzgoji. Odpadla pa bi seve-da, tudi senca o nepravičnem oce-njevanju.

Cepljenje proti gripi bo za ZAMUDNIKE in VSE OBCANE, ki se želijo cepiti proti gripi, v dvorani Zdravstvenega doma Celje ob naslednjih dneh:

Prvo cepljenje dne 6. 12. 1966 od 6. do 16. ure
 Drugo cepljenje dne 20. 12. 1966 od 6. do 16. ure
 Tretje cepljenje dne 4. 1. 1967 od 8. do 16. ure
 Cena trikratnega cepljenja je 12 N-din.

ZDRAVSTVENI DOM
 CELJE

ZENSKA MORA ZNATI STIRI STVARI: BITI DEKLE PO ZUNANJOSTI, OBNA-SATI SE KOT DAMA, MISLITI KOT MO-SKI IN DELATI KOT KONJ.

ZENSKA NIMAJO NAPACNIH PRED-STAV O MOSKIH. TODA MOSKI SI NA-PACNO PREDSTAVLJAJO PREDSTAVE, KI JIH IMAJO ZENSKA O NJIH.

ZENSKA, KI K VSEMU REČE »DA- IN »AMEN«, NI IDEALNA ZENSKA. SCA-SOMA POSTANE PREČEJ DOLGOČASNO BITI POROČEN Z ODMEVOM.

LEPOTA PRIVLACI MOSKE, TODA LE ŠARM JIH MORE OBRZATI.

MORALISTI SO TISTI, KI SE PRA-SKAJO, KJER JIH NE SRBI.

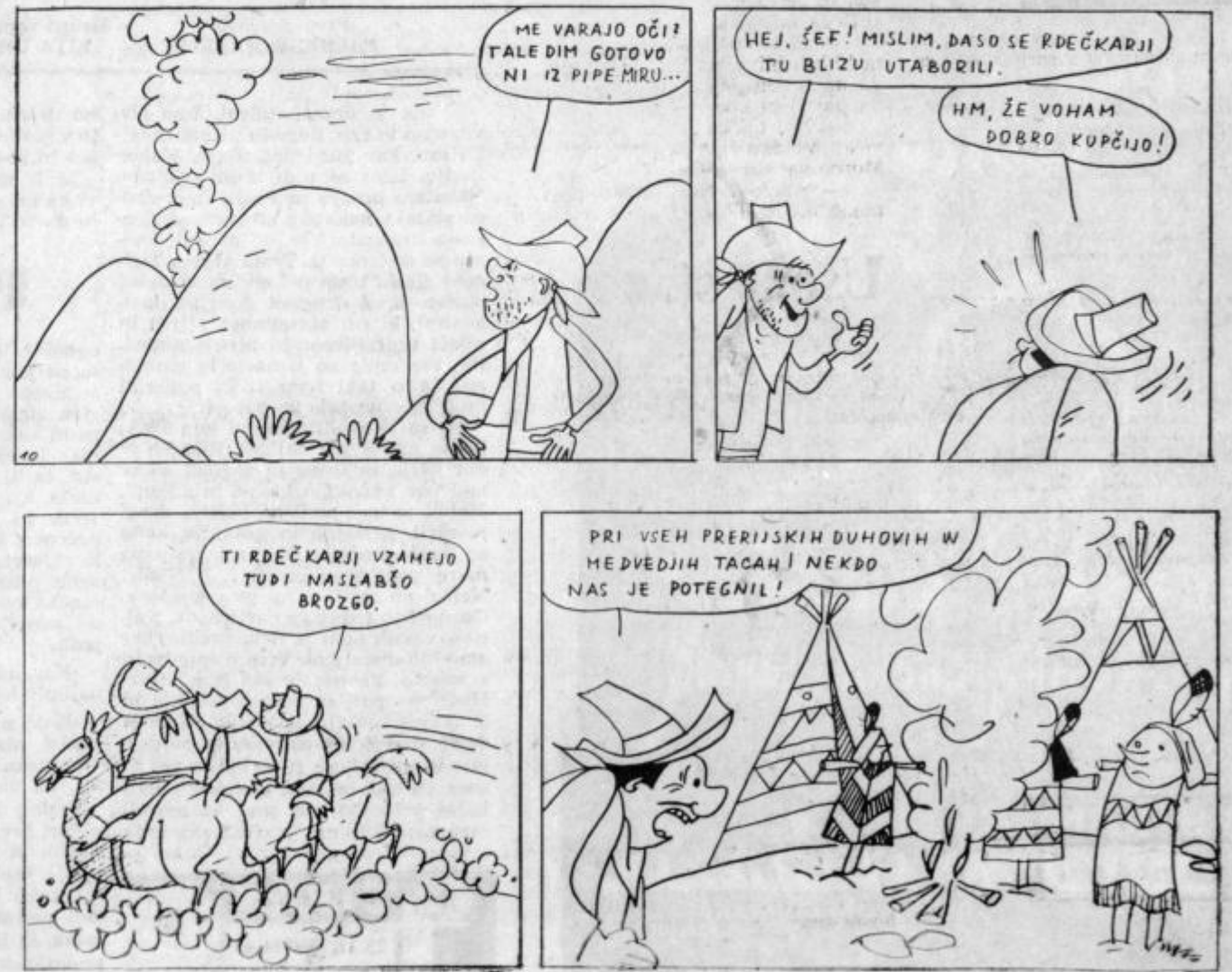
TREBA JE SVOJEMU ZIVLJENJU RE-ČI »DA«. VEČINA LJUDI PA REČE: »DA, TODA...«

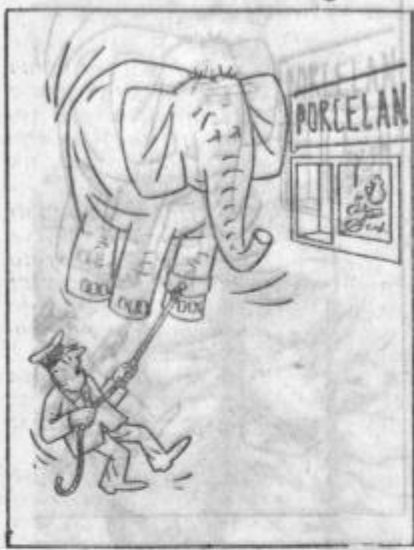
TUDI ZENSKA ZNAJO MOLČATI O TAJNOSTIH; VPRAŠANJE JE LE, KAKO DOLGO.

MAJHNA NEUMNOST V PRVEM TRE-NUTKU JE BOLJŠA KOT VELIKA MERA PAMETI V NEPRAVEM.

NIC NE STANE MOSKEGA VEČ KOT ŽRTVE, KI JIH ZANJ NAREDI ZENSKA.

ALKSICAPALIT

Brez besed

Zal, samo osem nadstropij imamo ...

O, ta sprevrtljiva publika!

GLOBOKO ZASIDRAN AMERIŠKI PREDSODEK

Boj ameriških črncev za enakopravnost je izredno težak, mnogo težji, kot si ga predstavljamo in ga ocenjujemo. Rasna nestrpnost v ZDA nima samo odkritih oblik, se ne kaže le v javnih napadih belih rasistov na črnsko manjšino. Rasni predsodki so mnogo

globlji, zasidrani v podzavesti, so stereotipni. Neredko namreč ljudje, ki niso rasisti, ki priznavajo enakopravnost črncev, nehoti dajejo prednost belcem. Primer za tak stereotip je slika zgoraj. Znanstveniki v ZDA so izpopolnili detektor resnice, ki ugotavlja, če človek, ki ga zaslišujemo ali vprašujemo o čem, govori resnico. Običajno uporabljajo detektor res-

nice v kriminologiji, na policiji itd. Na naši sliki, ki je povzeta iz ameriškega časnika, je človek, ki ravna s strojem belec, človek, ki je predmet poskusa pa črnc. Črnc naj bi že s svojo barvo bil bolj primeren za tip zločinca. Pri naši sliki ne gre za nepridiprava. Črnc je tu le »fotomodel«, namenili pa so mu vlogo slabega. Zares trdovratni predsodki.

Charlie - pošast!

ALI MAŠČEVANJE BIVŠE ŽENE

Pošastni Charlie Chaplin je spoznal lepo deklico, ko je bila stara komaj dvanajst let. Pošast je imela potrpljenje. »Ob pravem času in na pravem kraju bova ljubimca!«, ji je govoril. Tri leta se je zadovoljeval samo s hrepenječimi pogledi, potem pa je zvabil deklico v svojo turško kopalnico ... Vroča voda je škropila po marmornatih ploščah, para se je dvigala in zastirala pogled. Charlie je prišel, nag, prilegel in deklo spremenil v ženo ...

Novica, da je na poti otrok, je pošast prisilila v drugi zakonski jarem. Ženin je v prvi poročni noči prepustil zakonsko spalnico nevesti in tašči. Ko sta se vračala s poročnega potovanja, je pošast na platu železniškega vagona svetovala in teči šestnajstletnici:

»Zdajte bi bil ravno pravi trenutek, da narediš konec svoji nesreči. Zakaj vendar ne skočiš?« ...

Charlie naj bi bil strahopetec. Ko je bila Lita noseča, jo je baje skrll v svojo lovsko vilo, ko pa se je prvi sin Charles rodil, je podkupil zdravnika z 25.000 dolarji, da je leta spremenil datum rojstva. To pa zato, da bi ljudje ne govorili o »prezgodaj« rojenem otroku.

Charlie Chaplin naj bi bil neuničljiv seksualni stroj: Lita piše, da se je njuna zakonska spalnica spremenila v borilsko areno, v ljubezenski laboratorij. Chaplin naj bi bil prinašal domov perverzno literaturo, ji jo na glas prebral in erotične scene z natančnostjo znanstvenika preizkušal. Charlie naj bi bil zahteval od nje »razširitev ljubezenske igre« v troje, pa se mu je uprla. Ko je bil Charlie sredi tridesetih let, je hotel po šestkrat ljubiti, pa je bil zjutraj svež kot zvečer, poleg tega pa je z uspehom obletaval mlade Hollywoodske dive. Če pri tem pomislimo, da je istočasno snemal svoj vefilm »Zata mrzlca«, potem moči umetnika ni mogoče dovolj občudovati.

To, kar se pravkar prebrali je povzetek prvega poglavja iz knjige spominov Lite Grey Chaplinove, ki je nedavno preplavila ameriške knjigarne. Gorje slavnim možem — bivše žene so grozovite, če se lotijo pisanja. Po knjigi segajo stotisoči ljubiteljev pikantnih in zabeljenih zgodb, pa tudi znanstveniki, kot so psihologi, umetnostni zgodovinarji, številni pisci biografij o Chaplinu, ki doslej niso imeli priložnosti, da bi prodrli v intimnosti umetnikove hiše in spalnice.

Lita Grey, danes stara 58 let, brez vseh pridržkov opisuje svoje življenje s Chaplinom v tistih letih, ko je imel igralec 35 let in bil na višku svoje slave, ona pa 16-letna mladoletna žena. Njeni spomini so na meji škandaloznosti, spolzki, skoraj neverjetni:

Chaplin je pred Lito bil poročen z mladoletnico Mildred Harris, njegova tretja žena Pauletta Goddard je bila ob poroki tudi še otrok, a današnja, Oona O'Neill, je polovico mlajša od svojega moža. Charlie je vedno gledal za mladoletnicami, piše Lita.

Charlija naj bi mučil kompleks, da ga ženske ne morejo ljubiti, ker je majhen, grd, z glavo, ki je prevelika v primerjavi s telesom.

Lita opisuje, da mogoče ni mogla razumeti, da se mu mogla prilagoditi. Po dveh letih je sama vložila tožbo za ločitev zakona. Pri tem ni prav nič izbirala sredstev. V obtožbi je bilo govora o perverznih seksualnih željah moža, take reči pa so v takratni Californiji kaznovale z zapornom do 15 let. Lita je pravdo dobila, dobila je oba otroka, Charlija mlajšega in Syndeya in pa — 825.000 dolarjev odpravnine.

Bogata ločenka Lita je hitro preračila svoje bogastvo. Sla je v New York, bila redni gost nočnih klubov, 20.000 dolarjev pa je pogнала samo za krzna. Nekaj časa je njeno ime blestelo nad vhodom Musichalla, potem pa je njena zvezda naglo padala. Pijača jo je spravila v sanatorij za alkoholike, še trikrat se je poročila, ločila ...

Nisem edina, ki je padla tako globoko, pravi Lita: Charlijeva prva žena je umrla pri 43. letih kot alkoholčarka, tudi obe ljubici, Edna Purviance in Merna Kennedy, sta zaradi podobne usode že pod rušo. Tretja žena, Pauletta Goddard ne bo pisala spominov, ker je poročena s pisateljem Erichom Maria Remarqom.

Lita Grey živi skromno v New Yorku. Najbrž se je naveličala skromnosti in je bogato prodala kar je še imela — svoje spomine na zakon z umetnikom Chaplinom. Charlija je opisala kot pošast, kot zapeljivca mladih deklet, kot človeški seksualni stroj, kot žrtev kompleksov, kot bojazljivca. Nekaj pa je še:

Lita Grey ne more razložiti zakaj Charlie Chaplin srečno živi s četrto ženo Oono, s katero ima do danes tri sinove in pet hčera.

Lita Grey opisuje tudi svojo ljubezen do Chaplina, Prepričana je, da jo je tudi Charlie zelo ljubil, nekoč pred 42 leti.

Ne vemo še, kako je največji filmski komik reagiral na Litino knjigo. Jo bo tožil, kot je tožil Picasso Francoise Gilotovo in tožbo izgubil? Eno lahko uganemo: Če jo je kdaj imel tako rad, da bi jo pojedel, mu je danes pri vsakem lasu na siveli glavi žal, da je ni ...

Prva soproga MILDRED HARRIS

Druga soproga LITA GREY

Tretja soproga PAULETTE GODDARD

Sedanja soproga OONA O'NEILL

ula je domača žival. Ima glavo, trup in rep, noge in ušesa, skratka vse, kar žival potrebuje. Kakor ljudje, tako so tudi mule različne. Nekatere brajo za vsako figo, druge grizejo, nekatere so gizdave, druge so muhaste. Vse, od prve do zadnje pa so trmaste. Trma ni lepa lastnost. Toda trma pri mulah se daleč skriva pred drugimi dobrimi lastnostmi, ki so: skromnost v jedi in pijači vzdržljivost in bistroumnost. Da, vse mule so trmaste in pametne. In o taki trmastosti in pametnosti muli pripoveduje ta povest.

To se je zgodilo jeseni leta 1943., ko so nas Svabi hajkali. Bilo jih je kot listja in trave in zagnali so se nad nas s tanki, s topovi in z letali. Hoteli so nas uničiti. Vidite, dragi pionirji, že samo to potrjuje, kako so Svabi bedasti. Kdo na svetu pa more partizane uničiti...? Nihče! Nemci po cesti — mi pa v gozdove. Gozdovi so trdnjave partizanov. Kajpak, večnih nam je trda predla, ker smo bili obkoljeni. Včasih smo padli v zasedo. Zaseda je nerodna stvar. Hodiš po poti in razmišljaš, kje bi si skuhal večerjo, iznenada pa nate: drrrr, drrrr! Hitrostrelke te pozdravijo in mitraljezi, ti pa kakor veš in znaš. In tako se nam je nekoč v tisti hajki pripetilo, da smo se morali razbežati. Bilo nas je okoli sto, toda

po tistem napadu smo se razkropili in v gozdu se nas je spet zbralo dvajset in naša mula.

Muli je bilo ime Mukli. Bila je vitka ko srna, imela je gladko, svetlo dlako in kadar smo jo oprali in

je bila prazna, nikjer ne duha ne sluha o Svabih. Hajd torej čez cesto! Ko pa smo bili vsi na cesti, je našo mulo popadla trma. Nikamor več! Viekli smo jo, porivali, jo rotili, s palico ji dopovedovali, da ne dela

POVEST O TRMASTI

ogladili, je bila res lepa in gizdava, da se je sama na skrivaj ogledovala v zrcalu mlakuže in od zadovoljstva strigla z ušesi. Pri tistem napadu smo izgubili vse svoje nahrbtnike in sakraboško bi nas glad pestil, če bi se nam ne bila pridružila mula. Na njej so visele vreče, v katerih so bile same dobrote: prepečenec, konzerve, riž in sol ter celo cigarete. Cigarete pa so za partizane prav tako slastne kakor dojenčku cucelj. Kar objemali smo jo od ganotja. Tri dni že nismo prav jedli.

»Kar tule bomo večerjali!« pravi najbolj lačni tovariš.

»Nak, smo preblizu ceste!« de izkušen, star partizan. »Pojdimo na ono stran ceste, tam so takšne hoste, da ne bodo prišli za nami!«

Poslali smo k cesti patroljo. Vse varno, brez skrbi jo lahko mahnemo preko, le v daljavi smo slišali rožanje tankov. In smo šli. Reš smo bili tako izmučeni, da smo se komaj premikali, ampak misel na dobrote, ki jih je mula nosila, so nam podmazale utrujene pete. Cesta

prav — pa nič. Vsak čas se lahko pripeljejo švabski tanki! Mukli sem, Mukli tja — trma mulasta se ni ganila nikamor. Ze je prihrumel izza ovinka švabski avto in prav pred nos so nam zadrždale hitrostrelke.

Toda Svabi so merili previsoko, kroglice so brenčale nad glavami, mi pa, frrrr, v hosto in lop, lop globlje in globlje.

Toda mulo smo pozabili, reva je ostala na cesti, all kalli, med nami je ni bilo več. En sa mtovariš jemanjkal, in ko smo hodili, hodili na smrt utrujeni, se nam je mlo storilo. Ostali smo tako rekoč goli v tej globoki hosti. Od lakote bomo poginili! Izmučeni smo popadali na tla. Tu sem ne bo Svabov. Molčali smo in srtmeli v debele smreke. Siničke so nas zvedavo gledale, daleč nekje so lajali topovi.

Tedaj pa nas je nekak šum, nekakšno topotanje spet vrglo na noge. Zgrabili smo puške, kar bo, pa bo, naprej ne moremo nikamor več. Ropot pa vedno bliže in bliže. Iznenada plane med nas skoz gosto smrečje — naša mula. Ko nas je zagledala, je obstala, pomigala z uše-

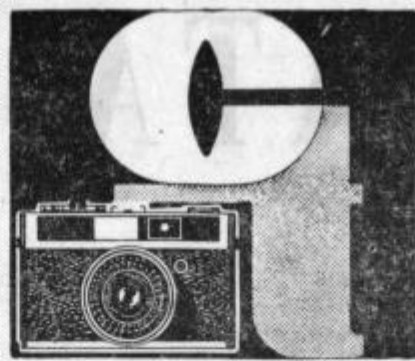
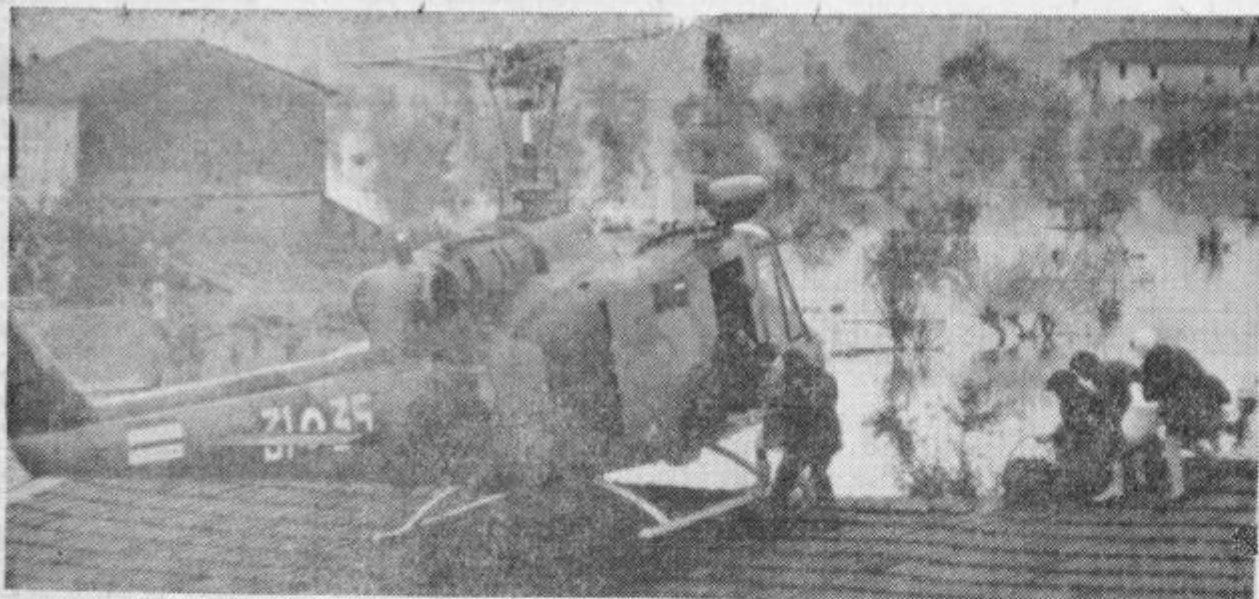
VELIKA izbira

ženskih plaščev po konkurenčnih cenah

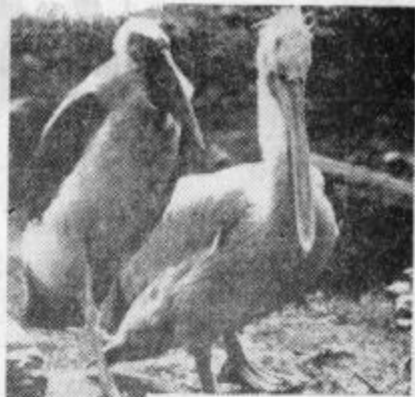
VELEBLAGOVNICA

ljudski magazin

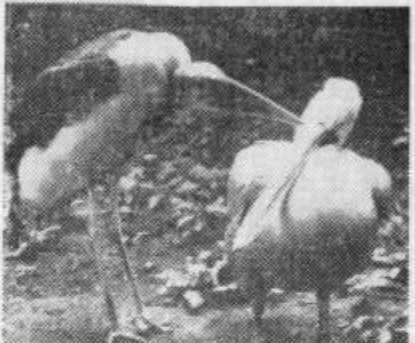
CELJE

CAPLJA IN PELIKAN

A

B

C

KATASTROFALNE POPLAVE, KI SO ZA JELE ITALIJO, SO PRIZADELE ENO TRETJINO OZEMLJA TE SOSEDNJE DRZAVE. STARE KRONIKE BELEZIJU TAKSNO KATASTROFO PRED 697 LETI, TOREJ LETA 1270. NESRECO JE POVZROCIL CIKLON, KI JE NASTAL OB SRECANJU MRZLEGA ALPSKEGA ZRAKA Z TOPLIM IN VLAZNI VETROM IZ AFRIKE. POSLEDICA JE TAKSNA, KOT BI CEZ DEZELO VIHRALA VOJNA. 300 TISOC LJUDI JE BREZ STREHE NAD GLAVO, NEKAJ STO PA JE MRTVIH IN POGRESANIH. NA SLIKI: HELIKOPTER RESUJE POPLAVJENCE IZ PREDMESTJA FIRENC.

Kaj pravite, soseda, kje bi dobil ribe? I, kje? V celjski ribarnici vendar! Ha ha ha! Vi ste pa za špase, soseda.

KO SO BERLINSKEGA ZUPANA BRANDTA VPRASALI, KAJ MISLI O PADCU NASPROTNIKA ERHARDA S KANCLERSKEGA STOLCKA, JE LE-TA DEJAL: »CIGARA SE NE NAREDI CHURCHILA, PA SE TA JE MORAL DVAKRAT ODPSTOPITI«.

GLEDALCI TV SO DOKUMENT GROZLIVEGA DOGODKA ZE VIDELI. LI TI KUONG JE BILA RANJENA OB NAPADU AMERICANOV NA SEVERNI VIETNAM. V BOLNISNICI JE RODILA DEKLICO, KI PA JE BILA RANJENA ZE V MATERNEM TELESU. KOSCEK BOMBE JE DEKLICI PRESEKAL LICNICO TIK POD SENCI. ZDAJ STA OBE, MAMICA IN HČERKA OZDRAVELI, PO SVETU PA KROZIJO FOTOGRAFIJE O NENAVIDNI ZRTVI UMAZANE VIETNAMSKE VOJNE.

ČESKO STEKLO JE ZNANO PO VSEM SVETU. NEK STEKLAR JE SVOJO SPRETNOST POVEZAL S SALO, NJEGOV IZDELEK PA JE REKLAMNI KOS. ČASA JE TOLIKSNA, DA JE NAPOLNJENE Z NAJBOLJSIM VINOM NE ZVRNE NAJBOLJSI MED PIVCI.

SI LAHKO PREDSTAVIJATE SVOJO JEZO, CE BI NEKAJ TAKEGA DOZIVELI, KOT KAZE GORNJI POSNETEK? LASTNIK TEGA AVTA PA NI BIL HUD. VOZILO JE SLUCAJNO POSTAVIL PRED VELIKO REKLAMO NA ZIDU.

OKENCE, OKENCE... NOVA HOLLYWOODSKA SEX BOMBA RAQUELA WELCH SI JE OMISLILA OBLEKO, KI JE SICER ZAPRTA POD VRATOM, PA VENDAR ODKRIVA VEC. KOT DEKOLTIRANA VECERNA TOALETA. RAQUELA, KI TAKO RADOBARNO ODKRIVA CARE, SKRIVA SVOJEGA DRUGEGA MOZA (NA SLIKI), KAJTI MOZ PAC NI REKLAMNI IZVESEK ZA FILMSKO DIVO. JE BIL PA ZATO PRVI, KI MU JE POKAZALA SVOJ MODNI IZUM.

ZA MEDVEDKO Z DALJNEGA SEVERA IN NJENEGA IGRIVEGA MLADICA JE SELE ZDAJ NASTOPILO SEZONSKO VREME. POSNETEK JE IZ PARISKEGA ZIVALSKEGA VRTA.

Križanka

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10					11			12
13				14		15		
16			17		18		19	
20		21						22
23	24		25				26	
27		28		29			30	
31			32			33		
34						35		

Vodoravno: 1. okrasna ovijalka z lepimi cvetovi, 5. druga največja gora v Jugoslaviji, 10. delovna izmena, 11. indonezijska poročevalna agencija, 13. največje pristanišče v severnem Jadranu, 14. kratica za »Varnostni svet«, 15. Perzija, 16. pregovor, reklo, 17. nedovolna pokrajina na Hrvaškem, 19. prebivalec Estonije, 20. začetnik največjega ruskega basnopisca, 21. sodobni slovenski pesnik (Janez, »Casopisni stih«), 22. zlog iz solmizacije, 23. nestrupena kača, 25. žitarica, 26. merska enota za glasnost, 27. žitarica, 23. tuj dvoglasnik, 30. krčevina, laz, 31. šumenje, 33. klepet, klepetav človek, 34. ljubljanski župan, ki je proti Levstiku izustil

besede: »Pogine naj — pesl«, 35. ime hrvaškega narodnega heroja Končarja.

Navpično: 1. vulkanska gora nad Soštanjem, 2. sijaj, 3. star Slovan, 4. avtomobilska oznaka Karlovca, 5. stopničast slap, 6. osebni zaimek, 7. ozki konci polotokov, 8. reka v Švici, ki teče skozi Bern, 9. trg v Savinjski dolini pod Dobrovljami, 10. naš največji rogin, katerega ličnik se razvija v hrastu, 12. sporazum, zveza držav, 14. okrasna riba v knjigi, 17. tuje žensko ime, 18. naplačilo, nadav, 24. obrambni organ pri žuželki, 26. denarni sklad, 28. sesanje, 30. v grški mitologiji hči Urana in Geje, 32. avtomobilska oznaka Splita, 33. različna soglasnika. (KOR)